

N:o 42.

Kongl. Maj:ts nådiga skrifvelse till Riksdagen, med öfverlemnande af protokoll vid förhandlingar om nya bestämmelser rörande Sveriges och Norges ömsesidiga handels- och sjöfartsförhållanden; gifven Stockholms slott den 19 februari 1897.

Under åberopande af bifogade utdrag af protokoll öfver finansärenden, hållna i sammansatt svenskt-norskt statsråd den 12 innevarande februari och denna dag samt i svenskt statsråd denna dag, vill Kongl. Maj:t härmed till Riksdagens kännedom öfverlemna i tryckt exemplar närlagda protokoll dels vid sammanträde å Holmenkollen vid Kristiania den 2 oktober 1896 med de för deltagande i förhandlingar om nya bestämmelser rörande Sveriges och Norges ömsesidiga handels- och sjöfartsförhållanden förordnade svenska och norska ombud, dels ock vid de svenska och norska ombudens för utarbetande af förslag till öfverenskommelse angående hvad iakttagas borde till förekommande af smittosam husdjurssjukdoms införande från det ena af de förenade rikena till det andra sammanträden i Stockholm den 16—24 november 1896.

Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse väl bevågen.

O S C A R.

Claës Wersäll.

*Protokoll öfver finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen
i sammansatt svenskt-norskt statsråd den 12 februari 1897.*

N ä r v a r a n d e:

Hans excellens svenske herr statsministern *Boström*,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena grefve *Douglas*,
Hans excellens norske herr statsministern *Gram*,
Svenska statråden: friherre *Akerhielm*,
Wikblad,
friherre *Rappe*,
Christerson,
Wersäll,
Annerstedt,
von Krusenstjerna,
Norska statsråden: *Stang-Lund*,
Olsen.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet *Wersäll* anförde i underdånighet:

I underdånig skrifvelse den 13 maj 1895 anmälde Riksdagen, att Riksdagen för sin del beslutit, att förordningen angående Sveriges och Norges ömsesidiga handels- och sjöfartsförhållanden den 30 maj 1890 skulle upphävas och upphöra att gälla, när två år förflutit från den dag, lagen blefve genom Eders Kongl. Maj:ts försorg uppsagd; och anhöll Riksdagen tillika, ej mindre att sådan uppsägning blefve före den 1 påföljande augusti verkställd, än äfven att — för åvägbringande af en ny öfverenskommelse i ämnet de förenade rikena emellan, genom hvilken deras ekonomiska intressen blefve på ett rättvisare sätt än genom den nu gällande förordningen tillgodosedda och hvilken för ty vore egnad att afhjelpa såväl de olägenheter för det svenska näringslivet, som på grund af de båda ländernas nu från hvarandra så be-

tydligt afvikande tullsatser förefunnes, som ock öfriga öfverklagade missförhållanden — Eders Kongl. Maj:t täcktes inleda underhandlingar med norska regeringen och så skyndsamt bedrifva dessa underhandlingar, att, så vidt ske kunde, fullständigt förslag till ny mellanrikslag redan år 1896 förelades Sveriges Riksdag och Norges Storting eller, om detta icke läte sig göra, meddela sistnämnda års Riksdag kännedom om underhandlingarnes fortgång och det resultat, till hvilket de kunde hafva ledt.

Med anledning häraf fattade Eders Kongl. Maj:t den 12 juli 1895, med tillämpning af § 18 i nådiga förordningen angående Sveriges och Norges ömsesidiga handels- och sjöfartsförhållanden den 30 maj 1890, för Sveriges del beslut om nämnda förordnings upphäfvande, i följd hvaraf förordningen komme att upphöra att gälla den 12 juli 1897; och förordnade Eders Kongl. Maj:t i sammanhang härmed, att förhandlingar mellan de båda rikena skulle oförtöfvadt företagas i syfte att utarbeta förslag till nya bestämmelser rörande Sveriges och Norges ömsesidiga handels- och sjöfartsförhållanden, att föreläggas de båda rikenas representationer, samt att för sådant ändamål från hvartdera riket skulle utses tre ombud. I svenskt statsråd den 6 september 1895 förordnade derefter Eders Kongl. Maj:t generaldirektören och chefen för kommerskollegium Anders Richard Åkerman, öfverdirektören och chefen för landbruksstyrelsen Albrecht Theodor Odelberg och vice konsuln Axel Swartling att i egenskap af Sveriges ombud föra omförmälda förhandlingar.

De sålunda utsedda ombuden sammanträdde under hösten år 1895 i Stockholm med de för enahanda ändamål utsedda norska ombuden, hvarefter fortsatta sammanträden mellan de båda ländernas ombud egderum under månaderna augusti—oktober år 1896 å Holmenkollen vid Kristiania. Enligt beslut vid slutsammanträde mellan ombuden den 2 oktober sistnämnda år lemnades genom protokollsutdrag chefen för finansdepartementet underrättelse om hvad vid ombudens förhandlingar förekommit.

Sedan, likaledes vid sist omförmälda sammanträde, de svenska och norska ombuden beslutit att hos båda de förenade rikenas regeringar hemställa, att genom sakkunniga personer från båda rikena ett förslag till öfverenskommelse måtte vardas utarbetadt rörande åtgärder mot smittosamma husdjurs sjukdomars införande från det ena riket till det andra, erhöilo öfverdirektören Odelberg samt före detta professoren och föreståndaren för veterinärinstitutet Carl Adolf Lindqvist och professoren vid samma institut Josef Svensson uppdrag att gemensamt med de för

enahanda ändamål från norsk sida utsedda personer utarbete förslag till öfverenskommelse i angifvet syfte. Vid sammanträden mellan öförmälda svenska och norska ombud i Stockholm den 16—24 november 1896 blef derefter dylikt förslag utarbetadt.

Under loppet af nästlidet års höst hafva förhandlingarne fortsatts genom medlemmar af det svenska statsrådet och härvarande norska statsrådsafdelning. Enligt hvad ofvan öförmälda protokoll öfver sammanträdet å Holmenkollen den 2 oktober 1896 utvisar, hafva mellan de svenska och norska ombuden i väsentliga delar meningsskiljaktigheter förekommit, hvilka icke heller under de fortsatta förhandlingarne blifvit utjemnade. Särskildt har detta varit förhållandet med det från norsk sida väckta förslaget om införande i mellanrikslagens § 3 mom. 8 af en bestämmelse, enligt hvilken det skulle stå hvaradera riket öppet att kunna bestämma, att för följande varor vid införsel från det andra riket den för varan i allmänhet gällande tull skulle erläggas, nemligen för lefvande nötkreatur och får samt kött af dessa djur, lefvande svin och fläsk samt korf äfvensom för ägg, ost och gräsfrö. Denna bestämmelse, hvars införande i lagen de svenska ombuden, enligt hvad nyssnämnda protokoll likaledes utvisar, vid sammanträdet å Holmenkollen motsatte sig, har ej heller af svenska regeringens delegerade kunnat godkännas, hvaremot densamma af norska regeringens delegerade fasthållits, äfven efter det från svensk sida fråga blifvit väckt att i sammanhang med sagda bestämmelsers uteslutande ur lagen låta falla det enligt förberörda protokoll framställda förslaget, att bland varor, för hvilka hel tull skulle erläggas, skulle upptagas äfven spanmål, omalen eller malen.

Vid sådant förhållande och då enighet rörande frågan om ny mellanrikslag sålunda icke kunnat vinnas, lærer Eders Kongl. Maj:t framdeles vilja taga i nådigt öfvervägande, hvilka åtgärder må böra vidtagas för ordnandet af gränshandeln i det fall, att ny mellanrikslag ej kommer till stånd; hemställande jag, att Eders Kongl. Maj:t för närvarande endast måtte besluta, att kongl. norska regeringens yttrande i ärendet skall inhemtas.

Denna af statsrådets öfriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Maj:t Konungen bifalla.

In fidem protocoll

E. Lagerbring.

*Protokoll öfver finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen
i sammansatt svenskt-norskt statsråd å Stockholms slott
den 19 februari 1897.*

Närvarande:

Hans excellens svenske herr statsministern *Boström*,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena greve *Douglas*,
Hans excellens norske herr statsministern *Gram*,

Svenska statsråden: Friherre *Åkerhielm*,
Wikblad,
Friherre *Rappe*,
Christerson,
Wersäll,
Annerstedt,
von Krusenstjerna,

Norska statsråden: *Stang-Lund*,
Olsen.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet *Wersäll* anförde i underdånighet:

I sammansatt svenskt-norskt statsråd den 12 i denna månad redogjorde jag för gången af de förhandlingar, som jemlikt Eders Kongl. Maj:ts beslut den 12 juli 1895 egt rum för utarbetande af förslag till nya bestämmelser rörande Sveriges och Norges ömsesidiga handels- och sjöfartsförhållanden. Sedan jag dervid framhållit, att under sagda förhandlingar i väsentliga delar meningsskiljaktigheter förekommit, hvilka icke blifvit utjemnade, tillät jag mig vid sådant förhållande, och då enighet rörande frågan om ny mellanrikslag sålunda icke kunnat vinnas, antaga, att Eders Kongl. Maj:t framdeles ville taga

i nådigt öfvervägande, hvilka åtgärder kunde böra vidtagas för ordnandet af gränshandeln i det fall, att ny mellanrikslag ej komme till stånd; och beslöt Eders Kongl. Maj:t på statsrådets tillstyrkande, att Kongl. norska regeringens yttrande i ärendet skulle inhemtas.

I anledning af berörda nådiga beslut har nu chefen för norska finans- och tulldepartementet afgifvit yttrande, i hvilket af kongl. norska regeringens öfriga medlemmar hufvudsakligen biträdda yttrande bemälde departemenschef anført, att departementet från de genom kongl. resolution den 12 oktober 1895 för deltagande på Norges vägnar i förhandlingarne om ny mellanrikslag utsedda ombud, statsrådet Rygh, konsuln Lunde och apotekaren Schöyen mottagit ett protokoll öfver de af dem och de svenska ombuden under tiden från den 20 augusti till den 2 oktober sistlidet år förda förhandlingar angående ny mellanrikslag; att departementet likaledes från de män, som från norsk sida deltagit i förhandlingar angående en öfverenskommelse mellan rikena om åtgärder mot införandet af smittosamma husdjurssjukdomar från det ena riket till det andra, statsrådet Rygh, direktören Malm och landtbrukaren Wankel, mottagit ett protokoll öfver hvad som förekommit under deras förhandlingar med de från svensk sida för samma ändamål utsedda personer; att departementet biträdde hvad af den svenske finansministern meddelats derom, att enighet angående ny mellanrikslag icke kunnat ernås, utan att departementet vid detta tillfälle funne det påkalladt att närmare ingå på de meningsskiljaktigheter, som medfört detta resultat; att departementet likaledes instämde deri, att det borde komma under öfvervägande, hvilka åtgärder kunde böra vidtagas med hänsyn till ordnandet af gränshandeln från den tidpunkt, då mellanrikslagen trädde ur kraft; samt att departementet antoge, att nådig bestämmelse måtte meddelas i syfte att sakens vidare handläggning öfverfördes till hvardera rikets särskilda statsråd.

På statsrådets tillstyrkande förordnade Hans Maj:t Konungen, att den vidare handläggningen af förvarande ärende skulle företagas i hvardera rikets statsråd.

In fidem protocoll

Fr. N:son Ihrfelt.

*Utdrag af protokollet öfver finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 19
februari 1897.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern *Boström*,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena, greve *Douglas*,
Statsråden: friherre *Akerhielm*,
Wikblad,
friherre *Rappe*,
Christerson,
Wersäll,
Annerstedt,
von Krusenstjerna.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet *Wersäll*, anförde i underdånighet:

Sedan jag i sammansatt svenskt-norskt statsråd den 12 i denna månad redogjort för gången af de förhandlingar, som jemlikt Eders Kongl. Maj:ts beslut den 12 juli 1895 egt rum för utarbetande af förslag till nya bestämmelser rörande Sveriges och Norges ömsesidiga handels- och sjöfartsförhållanden och dervid framhållit, att under sagda förhandlingar i väsentliga delar meningsskiljaktigheter förekommit, hvilka icke blifvit utjemnade, vid hvilket förhållande, och då enighet rörande frågan om ny mellanrikslag sålunda icke kunnat vinnas, jag antog, att Eders Kongl. Maj:t framdeles ville taga i nådigt öfvervägande, hvilka åtgärder kunde böra vidtagas för ordnandet af gräns-

handeln i det fall, att ny mellanrikslag ej komme till stånd, fann Eders Kongl. Maj:t godt förordna, att kongl. norska regeringens yttrande i ärendet skulle inhemtas.

Efter det sådant yttrande blifvit afgifvet och i sammansatt svenskt-norskt statsråd denna dag inför Eders Kongl. Maj:t anmäldt, har Eders Kongl. Maj:t förordnat, att ärendets vidare handläggning skulle företagas i hvartdera rikets statsråd; och då jag på grund häraf nu i underdånighet anmäler sagda ärende till fortsatt behandling, hemställer jag, att Eders Kongl. Maj:t för närvarande endast måtte besluta, att de jemlikt nådigt beslut den 11 sistlidne december till trycket befordrade protokollen dels vid sammanträde å Holmenkollen vid Kristiania den 2 oktober 1896 med de för deltagande i förhandlingar om nya bestämmelser rörande Sveriges och Norges ömsesidiga handels- och sjöfartsförhållanden förordnade svenska och norska ombud, dels ock vid de svenska och norska ombudens för utarbetande af förslag till öfverenskommelse angående hvad iakttagas borde till förekommande af smittosam husdjurssjukdoms införande från det ena af de förenade rikena till det andra sammanträden i Stockholm den 16—24 november 1896 skola med nådig skrifvelse öfverlemnas till Riksdagens kändedom.

Hvad föredragande departementschefen sålunda hemställt, deruti statsrådets öfriga ledamöter instämde, behagade Hans Maj:t Konungen bifalla; och skulle nådig skrifvelse af den lydelse, bilagan litt. . . . vid detta protokoll utvisar, till Riksdagen aflåtas.

Ex protocollo
Fr. N:son Ihrfelt.

Protokoll

hållna

dels

vid sammanträde å Holmenkollen vid Kristiania den 2 oktober 1896 med de för deltagande i förhandlingar om nya bestämmelser rörande Sveriges och Norges ömsesidiga handels- och sjöfartsförhållanden förordnade svenska och norska ombud,

dels ock

vid de svenska och norska ombudens för utarbetande af förslag till öfverenskommelse angående hvad iakttagas bör till förekommande af smittosam husdjurssjukdoms införande från det ena af de förenade rikena till det andra sammanträden i Kongl. Landtbruksstyrelsens embetslokal i Stockholm den 16—24 november 1896.

Protokoll, hållet vid sammanträde å Holmenkollen vid Kristiania den 2 oktober 1896 med de för deltagande i förhandlingar om nya bestämmelser rörande Sveriges och Norges ömsesidiga handels- och sjöfartsförhållanden förordnade svenska och norska ombud.

Närvarande:

Herrar *Åkerman,*
Rygh,
Odelberg,
Swartling,
Lunde och
Schöyen.

1:o.

S. D. Sedan de svenska ombuden under sistlidne juni månad till de norska ombuden öfversändt vid detta protokoll fogade utkast till bestämmelser angående Sveriges och Norges ömsesidiga handels- och sjöfartsförhållanden jemte dertill hörande bilagor samt utkast till mellanriks-tulltaxa (bil. A), hade de norska ombuden, som funnit hvad i berörda utkast blifvit från svensk sida föreslaget i åtskilliga punkter icke kunna bifallas, utarbetat ett »Udkast till Lov angaaende Norges og Sveriges gjensidige Handels- og Sjöfartsforhold» (bil. B), hvilket sistberörda utkast vid sammanträde å Holmenkollen den 20 sistlidne augusti öfverlemnats åt de svenska ombuden. Sedan sistnämnda ombud, efter tagen kännedom om det norska förslaget, förklarar detta vara i väsentliga punkter oantagligt, hade under en följd af sammanträden de från hvardera sidan framställda förslagen gemensamt diskuterats; och skulle rörande den sålunda förda diskussionen här meddelas följande.

Då det från svensk sida ursprungligen framlagda förslaget att genom skilnadstull för vissa varor utjemna skilnaden mellan Sveriges och Norges tullafgifter för det till varornas framställande använda utländska material blifvit af de norska ombuden förkastadt, föreslogo svenska ombuden, att i stället därför skulle i mellanrikslagen intagas en så lydande bestämmelse:

»Ingår i en inom någotdera riket tillverkad vara utländskt råämne eller halffabrikat, som antingen är tullfritt i nämnda rike, men tullpliktigt i det andra riket, eller ock i det förra riket är belagdt med lägre tull än i det senare, och är berörda utländska material icke att anse såsom alldeles obetydligt i förhållande till den färdiga varan, må denna vid införsel från tillverkningslandet till det andra landet kunna beläggas med hälften af den tull, som i sistnämnda land i allmänhet gäller för samma vara.»

Hvad sålunda blifvit af svenska ombuden förslaget förklarade norska ombuden sig finna lika oantagligt som förslaget om skilnadstulls påläggande. De svenska ombuden framstälde härefter följande förslag:

»Om inom någotdera riket en vara, helt och hållet eller till någon ej obetydlig del, tillverkas af ett eller flera sådana utländska råämnen eller halffabrikat, som antingen äro tullfria i nämnda rike, men tullpliktiga i det andra riket, eller för hvilka i det land, der varan tillverkas, sammanlagda tullumgälderna uppgå till ett lägre belopp än i det andra landet, må sådan vara kunna i sistnämnda land vid införsel från det land, der den tillverkats, påläggas en tullafgift, motsvarande hälften af den tull, som i införsellandet i allmänhet gäller för samma vara; skolande denna tullafgift träda i kraft med början af året näst efter det, hvarunder densamma blifvit i behörig ordning beslutad, dock ej förr, än ett halft år förflutit, sedan beslutet fattades. Uppbäres i det ena landet för någon vara en sådan tullafgift, som här ofvan oförmäles, skall äfven det andra landet ega rätt att, då samma vara, helt och hållet eller till ej obetydlig del tillverkad af utländskt material, dit införes från det förra landet, pålägga varan en tullafgift, uppgående till hälften af den i införsellandet för varan i allmänhet gällande tull.»

De norska ombuden förklarade sig ej kunna i vidare mån biträda detta förslag, än att bestämmelsen erhöles följande lydelse:

»Om i ettdera riket en vara helt eller delvis tillverkas af ett eller flera sådana utländska råämnen eller halffabrikat, som antingen äro tullfria i nämnda rike, men tullpliktiga i det andra riket, eller för hvilka i det land, der varan tillverkas, sammanlagda tullumgälderna enligt varans allmänna sammansättning uppgå till ett lägre belopp än i det

andra landet, skall sådan vara, så framt värdet af användt tullpliktigt utländskt material utgör mer än hälften af den färdiga varans värde, vid införsel från det land, der varan tillverkats, kunna påläggas samma tull, som i allmänhet gäller för varan i införsellandet; och träder i så fall denna tull i kraft vid utgången af det år, då beslut derom blifvit i behörig ordning fattadt, dock icke förr än 6 månader efter beslutets fattande. Så länge i det ena landet sådan tull uppbäres för någon vara, skall också det andra landet hafva rätt att bestämma, att samma slags vara, tillverkad i det förra landet, vid införsel derifrån skall draga den i införsellandet i allmänhet gällande tull, antingen så att tullen pålägges, endast då varan till någon del är tillverkad af utländskt material, eller ock så att tullen erlægges utan hänsyn till det använda materialets ursprung. I båda fallen gäller motsvarande regel äfven i det rike, som först pålagt ifrågavarande tull.»

De svenska ombuden förmälde sig, med afseende å hvad sålunda af de norska ombuden ifrågasatts, kunna medgifva, att hvad i här ofvan sist omförmälda från svensk sida framställda förslag påyrkats skulle gälla endast sådana varor, i hvilka värdet af användt utländskt material uppginge till mer än en tredjedel af den färdiga varans värde.

Då ej heller detta medlingsförslag af de norska ombuden biträdades, anförde de svenska ombuden, att de för sin del vidhölle det senare af sina båda här ofvan omförmälda förslag.

Efter det sålunda och af hvad i öfrigt under diskussionen förekommit visat sig, att rörande vissa af de framställda förslagen enighet mellan svenska och norska ombuden icke kunde uppnås, beslöto ombuden nu att uppgöra ett förslag till mellanrikslag, deri icke blott toges hänsyn till alla de förslag, beträffande hvilka öfverenskommelse träffats, utan äfven intoges de särskilda bestämmelser, som blifvit af endera sidan slutligen påyrkade.

Det förslag, som med anledning häraf nu uppgjordes, erhöll följande lydelse:

Förslag

till

mellanrikslag, innefattande såväl de bestämmelser, rörande hvilka öfverenskommelse träffats mellan svenska och norska ombuden, som ock af endera sidan slutligen framställda yrkanden, hvarom enighet icke kunnat uppnås.

§ 1.

Mom. 1. Från det ena af de förenade rikena till det andra skola alla såväl svenska och norska som utländska naturalster och tillverkningar kunna både ut- och införas, så vida icke, efter hvad nedan i denna paragraf säges, hinder deremot möter.

Mom. 2. Är i det ena riket eller inom viss del deraf utförsel af vara i allmänhet förbjuden, må sådant förbud kunna göras gällande jemväl beträffande utförsel till det andra riket, dock icke i fråga om jern och stål af alla slag och icke heller i fråga om skogsprodukter i annat fall, än då förbudet mot utförsel af sådana produkter har till ändamål skogarnes bevarande eller förkofran.

Mom. 3.¹⁾ Från ena riket till det andra må icke införas vara, hvars frambringande eller tillverkning i det senare riket icke är medgifven, och icke heller utländsk vara, som i det senare riket i allmänhet är till införsel förbjuden. Förbud mot införsel af vara från ena

¹⁾ Se särskildt anförande af de norska ombuden.

riket till det andra må, om sådant i det senare riket anses erforderligt, ock kunna stadgas af sanitära grunder eller, med den inskränkning, som af bestämmelsen i sista punkten af denna paragraf föranledes, till förebyggande af sjukdomar på naturprodukter, som utgöra föremål för landets afvel.

Om i det ena riket en vara i allmänhet får införas endast under vissa villkor, må samma villkor göras gällande äfven vid varans införsel från det andra riket, dock att varan icke derigenom underkastas ofördelaktigare villkor än en i införsellandet tillverkad vara af samma slag. Införsel af kreatur må ej varda underkastad andra bestämmelser än sådana, som i sista punkten af denna paragraf omförmälas.

Får i det ena riket vara frambringas eller tillverkas endast af viss beskaffenhet, eller är varas tillverkning derstädes underkastad särskild offentlig kontroll, må införsel af sådan vara från det andra riket ega rum, endast såvidt varan uppfyller de i införsellandet för densamma stadgade betingelser, och kan vid införseln underkastas sådan undersökning, som anses nödig för att kontrollera, att så är förhållandet, för så vidt icke från kontrollerande myndighet i tillverkningslandet föreligger intyg, att varans beskaffenhet öfverensstämmer med de i det land, dit införseln sker, gällande bestämmelser.

I fråga om införselsförbud och andra åtgärder till förekommande af smittosam husdjurssjukdoms införande från det ena riket till det andra gälla de särskilda bestämmelser, som genom öfverenskommelse mellan båda ländernas regeringar fastställas.

§ 2.

Vara, hvars utförsel från ena riket till det andra enligt § 1 kan förbjudas, må ock kunna vid sådan utförsel beläggas med tullafgift till det belopp, densamma vid utförsel i allmänhet är underkastad. Deremot

må för varor, som från ena till andra riket utföras, transitafgift icke uppbäras.

För varor, som i ettdera riket tillverkats, må exportpremier icke beviljas vid utförsel till det andra riket; äfvensom återbetalning af erlagd tillverkningsafgift för dessa varor eller af tull för de utländska råämnen, som vid deras tillverkning hafva blifvit använda, icke medgifves, med mindre varorna vid införsel i det andra riket draga hela den tull, som för dem i allmänhet gäller.

§ 3.

Mom. 1. Svenska och norska naturalster och tillverkningar skola, då de från ena till andra riket införas landvägen eller sjövägen i ettdera rikets fartyg, utan att fartyget under resan i främmande hamn lossat eller lastat, vara fria från tullafgifter med här nedan angifna undantag och inskränkningar.

Fartyg, som i främmande hamn endast aflemnat eller mottagit passagerare med deras resegoods (handelsresandes medförda varor och varuprof häri dock icke inbegripna), anses icke hafva lossat eller lastat derstädes.

Såsom svensk eller norsk tillverkning anses hvarje vara, som framstälts genom en i Sverige eller Norge företagen bearbetning af annan beskaffenhet än i mom. 5 och 6 omförmäles, oafsedt såväl om dervid, helt eller delvis, användts utländskt material, som ock huruvida detta tillförene i utlandet undergått någon bearbetning. Ingår utländsk tillverkning såsom beståndsdel i en svensk eller norsk tillverkning, skall den förra icke vid införseln kunna krävas afskild för att beläggas med tull, äfven om afskiljande kan försiggå, utan att varan skadas, då det är vanligt, att den färdiga produkten levereras med sådan beståndsdel.

Mom. 2.¹⁾ För kläder, hvilkas öfvertyg är tillverkadt i annat land

¹⁾ Se särskildt anförande af de svenska ombuden.

än Sverige eller Norge, och buntmakarearbeten (delvis arbetade eller fullfärdiga persedlar med pelsverk till öfvertyg eller foder), till hvilka användts i sådant land beredt skinn, skall, när tullafgiften för öfvertyget eller skinnet är högre i det land, dit införseln sker, än i det andra landet, erläggas en å varans hela vigt beräknad tullafgift, motsvarande skilnaden mellan de i de båda länderna för öfvertyget eller skinnet gällande tullsatser.

Mom. 3. För väfnader, som helt eller delvis tillverkats af linne-, hamp- eller jutegarn, spunnet i annat land än Sverige eller Norge, skall, när tullafgiften för detta garn är högre i det land, dit införseln sker, än i det andra landet, erläggas en å väfnadens vigt beräknad tullafgift, motsvarande skilnaden mellan de i de båda länderna för garnet gällande tullsatser. Ingår i väfnaden mer än ett slag af sådant garn, beräknas tullafgiften efter det slag, för hvilket skilnaden mellan tullsatserna i begge länderna är störst. Tullafgiften må dock ej i något fall beräknas högre än den i det land, dit införseln sker, för väfnaden i allmänhet gällande.

Mom. 4.¹⁾ För följande jern- och stålvaror, nemligen: valsade eller smidda stänger och plåtar, hinkar, baljor, flaskor och andra dermed jemförliga kärl af plåt, naglar, bultar, muttrar, skrufvar, spik, söm, kedjor och kettingar samt tråd, linor och duk, skall, när de helt eller delvis tillverkats af i annat land än Sverige eller Norge framställt råämne eller halffabrikat samt tullafgiften å nämnda råämne eller halffabrikat är högre i det land, dit införseln sker, än i det andra landet, erläggas en å varans vigt beräknad tullafgift, motsvarande skilnaden emellan de i de båda länderna för råämnet eller halffabrikatet gällande tullsatser. Tullafgiften må dock ej i något fall beräknas högre än den i det land, dit införseln sker, för varan i allmänhet gällande. Jern- och stålskrot, fallet i ettdera riket efter derstädes förbrukadt utländskt fabrikat, anses såsom i detta rike framställt.²⁾

¹⁾ Se särskildt anförande af de norska ombuden.

²⁾ Se särskildt anförande af herr Åkerman.

Mom. 5. Har i ettdera landet en utländsk, i det andra landet tullpliktig vara endast undergått någon mindre väsentlig bearbetning, bestående i:

- a) förmalning, krossning, torkning, sigtning;
- b) rening (rektifiering) af lysoljor;
- c) fällning, kantning, hopsyning, prydnade medelst broderi;
- d) blekning, färgning, appretering eller tryckning (med undantag af sådan tryckning, vid hvilken användas särskilda behandlingssätt för färgämnets fixering)¹⁾ af garn, snören och andra textilvaror;
- e) klippning, böjning, upptagande af hålar;
- f) målning, lackering, bronsering eller anbringande af annan ytbetäckning;
- g) formning och pressning af hatt- och mössämnen, putsning, polering; eller

andra i förhållande till den färdiga varan mindre väsentliga bearbetningar, hvilka begge rikenas tullmyndigheter finna böra med här förut uppräknade bearbetningar vara likställda;

skall sådan vara vid införsel till det andra landet draga den tull, som derstädes i allmänhet gäller för den utländska varan utan den mindre väsentliga bearbetningen.

Mom. 6.²⁾ Genom sammansättning medelst blandning, tvinning, sammanslagning, limning, spikning, nitning, skrufning, lödning och dylikt i ett af de båda rikena tillverkad vara, i hvilken ingå utländska, i det andra riket tullpliktiga delar, hvilkas värde öfverstiger hälften af den färdiga varans värde, skall, när nämnda delar i det land, dit införseln sker, äro med samma tull belagda, förtullas lika med ifrågasvarande delar, men i andra fall draga hela den tull, som i införsellandet i allmänhet gäller för den färdiga varan.

Mom. 7.³⁾ Om inom någotdera riket en vara af annat slag än de

¹⁾ Se särskildt anförande af de svenska ombuden.

²⁾ Se särskilda anföranden af både svenska och norska ombuden.

³⁾ Se särskildt anförande af de norska ombuden.

här ofvan under mom. 2—6 omförmälda, helt och hållet eller till någon ej obetydlig del, tillverkas af ett eller flera sådana utländska råämnen eller halffabrikat, som antingen äro tullfria i nämnda rike, men tullpligtiga i det andra riket, eller för hvilka i det land, der varan tillverkas, sammanlagda tullumgälderna uppgå till ett lägre belopp än i det andra landet, må sådan vara kunna i sistnämnda land vid införsel från det land, der den tillverkats, påläggas en tullafgift, motsvarande hälften af den tull, som i införsellandet i allmänhet gäller för samma vara; skolande denna tullafgift träda i kraft med början af året näst efter det, hvarunder densamma blifvit i behörig ordning beslutad, dock ej förr, än ett halft år förflutit, sedan beslutet fattades.

Uppbäres i det ena landet för någon vara en sådan tullafgift, som här ofvan omförmäles, skall äfven det andra landet ega rätt att, då samma vara, helt och hållet eller till ej obetydlig del tillverkad af utländskt material, dit införes från det förra landet, pålägga varan en tullafgift, uppgående till hälften af den i införsellandet för varan i allmänhet gällande tull.

Mom. 8. För nedannämnda varor skall, såvida de i det land, dit de införas, i allmänhet äro tullpligtiga, hel tull erläggas, oafsedt hvarest de äro frambragta eller tillverkade:

a) spanmål (deri inbegripet malt), omalen eller malen, samt bröd, alla slag, och jäst¹⁾;

*b)*²⁾ socker, sirup och choklad samt tillverkningar, som hufvudsakligen bestå af socker eller choklad;

c) konstgjordt smör (s. k. margarinsmör);

d) tobak och tobakstillverkningar;

e) bränvin och sprit, alla slag, samt dermed beredda drycker och luktvatten;

f) malttillverkningar;

¹⁾ Se särskildt anförande af de norska ombuden.

²⁾ Se särskildt anförande af de svenska ombuden.

g) brändt eller malet kaffe och kaffesurrogat; samt

h) spelkort.

Dessutom skall det stå hvartdera riket öppet att kunna bestämma, att för följande varor vid införsel från det andra riket den för varan i allmänhet gällande tull skall erläggas:

a) lefvande nötkreatur och får samt kött af dessa djur, lefvande svin och fläsk samt korf (pölser och rullepölser);

b) ägg, ost och gräsfrö (deri inbegripet klöfverfrö).¹⁾

§ 4.

Mom. 1. Vid resa landvägen från ena till andra riket vare det, med undantag för spelkort, hvilka äro underkastade såväl stämpelafgift som tull, samt bränvin och sprit jemte dermed beredda drycker äfvensom vin, för hvilka senare varor tull skall erläggas, medgifvet att af till införsel tillåtna, tull underkastade naturalster eller tillverkningar tullfritt medföra följande mindre partier, nemligen:

bröd 10 kg.,

fläsk 5 kg.,

garn, alla slag, tillsammans 5 kg.,

kaffe och kaffesurrogat, tillsammans 5 kg.,

malt 10 kg.,

risgryn 5 kg.,

socker 5 kg.,

spanmål, utom malt, omalen 25 kg.,

malen 15 kg.,

tobak 1 kg.,

väfnader, alla slag, tillsammans 15 meter, dock icke utöfver ett sammanlagdt värde af 25 kronor,

öl 5 liter samt

andra varor till ett sammanräknadt värde af 20 kronor;

hvardera landet likväl obetaget att, der så anses erforderligt, med-

¹⁾ Se särskildt anförande af de svenska ombuden.

gifva tullfri införsel, under de i öfrigt i denna paragraf stadgade vilkor, för större varupartier än de nu nämnda.

För vara, som af resande medföres i större myckenhet än ofvan stadgats, skall tull, enligt hvad eljest gäller, erläggas för hela den af varan införda kvantiteten.

Mom. 2. Tullfrihet, hvarom i denna paragraf sägs, gäller icke för varor, som i handelsafsigt införas vare sig för att i vanlig ordning försäljas eller för att utlemnas såsom ersättning för verkställt arbete, ej heller för varor, som af handlande eller för handlaudes räkning införas, så vidt de äro af de slag, med hvilka han idkar handel.

Mom. 3.¹⁾ Resande vare, om tulltjensteman eller tullbetjent sådant fordrar, skyldig att, jemte uppgift om yrke och hemvist, aflemna en under edlig förpligtelse afgifven skriftlig försäkran, att de varor, han medför, icke införas i handelsafsigt, på sätt ofvan förmäles. Införas varorna icke för resandes egen räkning, skall sådan försäkran afgifvas af den, för hvilkens räkning de införas. Underlåter någon aflemna dylik försäkran, skola varorna i vanlig ordning tullbehandlas.

Mom. 4. Om i gränstrakterna någon eger eller brukar egendom på båda sidor om gränsen, eller qvarn eller liknande inrättning begagnas af personer, som bo på andra sidan om gränsen, må eljest tullpligtiga varor kunna i den utsträckning, som betingas af egendoms skötsel eller qvarns eller liknande inrättnings begagnande, tullfritt föras fram och åter öfver gränsen under iakttagande af de föreskrifter till förekommande af missbruk, som af vederbörande tullmyndighet kunna meddelas.

§ 5.

I fråga om införselstull för svenska eller norska varor, som på annat sätt, än i § 3 mom. 1 oförmäles, äfvensom för utländska varor,

¹⁾ Se särskildt anförande af de norska ombuden.

hvilka på annat sätt, än i föregående paragraf sägs, från ena till andra riket införas, gälle i hvarterdera af dessa hvad angående varors införsel i allmänhet är eller varder stadgad.

§ 6.¹⁾

Varor, som öster om Saltbacken å svenska och Sponviken å norska sidan öfver Svinesund eller Idefjorden föras från ena riket till det andra i färja, pråm eller båt under fyra tons drägtighet eller om vintern öfver isen, skola, med hänsigt till tullväsendet, anses såsom vore de landvägen införda, såvida de icke antingen sjövägen transporterats till den strand af nämnda sund eller fjord, hvarifrån öfverföringen till andra rikets strand sedan skett, eller ock blifvit till denna senare öfverförda för att derifrån omedelbart sändas sjövägen vidare.

§ 7 oförändrad.

§ 8 oförändrad.

§ 9.

Mom. 1. Varor, som i större partier eller på annat sätt, än i § 4 sägs, från det ena riket införas i det andra, skola för tillgodonjutande af de i § 3 medgifna förmåner vara åtföljda af intyg, hvarom här nedan vidare förmäles.

Mom. 2. Sådant intyg skall, då det afser naturalster, vara utfärdadt af varans afsändare och innehålla uppgift, att varan blifvit inom ett af de förenade rikena frambragt.

Afser intyget åter andra varor, skall det vara utfärdadt antingen af tillverkaren eller någon, som med varans tillverkning tagit befattning, eller ock, om hinder därför möter, af annan person, som inför

¹⁾ Se särskildt anförande af de norska ombuden.

nedannämnda myndighet å afsändningsorten styrker sig ega noggrann kännedom om berörda tillverkning; och bör detta intyg, jemte förklarande att varan blifvit å uppgifvet ställe inom ett af de förenade rikena tillverkad, innehålla uppgift, huruvida varan är tillverkad af enbart svenskt eller norskt material, eller om utländskt material deri ingår, börande i sistnämnda fall tillika lemnas så fullständig uppgift angående detta utländska material och den bearbetning detsamma undergått, sedan det blifvit från utlandet infördt, att med ledning deraf kan bestämmas, huruvida och med hvilket belopp tullafgift skall erläggas.

Intygen skola afgifvas under edlig förpligtelse; och bör intyg, som afser andra varor än naturalster, vara till riktigheten bestyrkt af två trovärdige män.

Mom. 3. Intygen skola vara försedda med attest af tullkammarföreståndare eller annan offentlig tjänsteman, som af vederbörande lands högsta tullmyndighet förklaras dertill berättigad, derom, att ingen som helst anledning förefinnes att betvifla riktigheten af de i intyget lemnade uppgifterna, samt, der fråga är om andra varor än naturalster, äfven derom, att den, som utfärdat intyget, varit enligt mom. 2 här ofvan dertill behörig. Vederbörande myndighet vare, om den dertill finner anledning, pliktig att, innan attesten meddelas, förvissa sig om riktigheten af hvad i intyget anföres.

Mom. 4. Formulär för ofvan omförmälda intyg fastställas genom öfverenskommelse mellan de båda ländernas högsta tullmyndigheter, hvilka äfven ömsesidigt lemna hvarandra uppgift å de offentliga tjänstemän, som äro berättigade att afgifva ofvannämnda attester.

Mom. 5. Intyg, hvarom i denna § sägs, må dock ej fordras för varor, som af gränsbefolkningen vid resa öfver gränsen medföras och hvilka vederbörande tulltjänsteman finner uppenbarligen vara alster af ortens skogs- och landthushållning eller hemslöjd, och icke heller för

flyttsaker, gamla och brukade, när dessas sammanlagda värde icke öfverstiger 200 kronor.

§ 10.

Mom. 1. Finnes — — — tullförskänning.

Mom. 2. Införas — — — skett.

Mom. 3. Finner vederbörande tulltjensteman, att intyg, hvarom i § 9 stadgas, innehåller origtiga uppgifter, på grund af hvilka en vara, som annars icke varit dertill berättigad, kunnat med tillgodonjutande af sådan förmån i afseende å införseln, som i § 3 omförmäles, från det ena riket införas i det andra, skall varan vid införseln tagas i beslag och intyget, jemte underrättelse om beslaget och anledningen dertill, sändas tillbaka till den tullkammarföreståndare, som attesterat intyget, eller, om attesten tecknats af annan offentlig tjensteman, till närmaste tullkammare i afsändningslandet. Den tullkammare, till hvilken intyget sålunda öfversändes, har derefter att föranstalta om undersökning af förhållandet och bör ofördröjligen till vederbörande tullmyndighet i mottagningslandet lemna af eget yttrande åtföljd underrättelse om undersökningens utgång. Om genom undersökningen de i intyget lemnade uppgifterna bekräftas, skall detta godkännas samt varan i behörig ordning tullbehandlas och utlemnas. Befinnes åter intyget vara origtigt, skall varan dömas förbruten, såvida det ej är uppenbart, att afsigt att vilseleda genom origtiga uppgifter ej föreligger. Utan hinder af hvad sålunda stadgats, må varan kunna genast utlemnas mot nedsättande af ej mindre varans värde enligt af mottagningslandets tullförvaltning föranstaltad uppskattning än äfven hela den tull, som för varan i allmänhet gäller. Om sedermera det varan åtföljande intyget vinner bekräftelse, skall hvad sålunda nedsatts till vederbörande återgåldas.

§ 11 utgår.

§ 12 oförändrad.

§ 13 oförändrad.

§ 14 utgår.

§ 15 utgår.

§ 16 utgår.

§ 17.

Tullstyrelserna i Sverige och Norge skola, så vida det af andra landets tullstyrelse begäres, till närmare kontroll å in- och utförseln af varor sjövägen mellan båda rikena, hvar tredje månad tillsända hvarandra förteckning å de fartyg och laddningar, som under de tre sist-förflutna månaderna från ena till andra riket ankommit eller afgått.

§ 18.

Denna förordning skall träda i kraft den _____, då ock motsvarande — — — samtycke oberoende beslut.

Med afseende å förestående förslag till mellanrikslag anfördes följande:

Af svenska ombuden:

»Då tullavgifterna för de med buntmakarearbeten förbundna stopp-§ 3 mom. 2. ningar och foder eller öfvertyg m. m. i Sverige i allmänhet äro högre än i Norge, under det att förhållandet med skinnen är motsatt, kunna vi ej medgifva, att buntmakarearbeten sammanställas med kläder, såsom i § 3 mom. 2 är föreslaget.

§ 3 mom. 5 d). Då tryckning af textilalster, äfven när färgens fullständiga fixering eger rum, ingalunda alliid kan anses vara en så omfattande bearbetning, att den bör bereda tullfrihet åt en eljest tullpliktig utländsk vara, kunna vi ej medgifva den vid tryckning i § 3 mom. 5 d) intagna begränsning, och detta så mycket mindre, som redan derigenom, att mindre väsentliga bearbetningar i allmänhet skulle berättiga till en utländsk varas införande mot erläggande af endast materialtull, en betydande fördel blifvit inrymd åt det land, som å beträffande material har lägre tullsatser än det andra landet.

§ 3 mom. 6). Förslagets bestämning af gräns för sammansatt varas tullpliktighet eller tullfrihet synes oss ej hafva blifvit väl afpassad. På sin höjd skulle vi kunna gilla ett under debatten från svensk sida framställt medlingsförslag, att, innan ifrågavarande vara får räknas såsom tullpliktig, de från annat land än Sverige eller Norge införda tullpliktiga delarnes sammanlagda värde finge uppgå till en tredjedel af den färdiga varans hela värde; men då detta icke blef af de norska ombuden antaget, och det dessutom synes oss lämpligt att med half tull förmildra öfvergången från sammansatt varas tullfrihet till dess beläggande med hel tull, anse vi § 3 mom. 6 böra hafva följande lydelse:

'Genom sammansättning medelst blandning, tvinning, sammanslagning, limning, spikning, nitning, skrufning, lödning och dylikt i ett af de båda rikena tillverkad vara, i hvilken ingå utländska, i det andra riket tullpliktiga delar, skall, om den helt och hållet eller nästan uteslutande består af sådana delar, vid införsel i sistnämnda rike draga hela den tull, som för samma vara derstädes i allmänhet gäller; om den nästan uteslutande består af inom de förenade rikena framställda delar, vara tullfri; och i annat fall draga halfva den tull, som i införsellandet för varan i allmänhet gäller.'

§ 3 mom. 8). Då vid utarbetandet af förslag till mellanrikslag vi sökt häfda den sedan ålder fastslagna principen, att naturalster, tillkommet i ett af de förenade rikena, icke skall vid införseln till det andra kunna beläggas med tull, samt enligt vår åsigt undantag från denna princip icke bör ifrågakomma i andra fall, än då sådant undantag å ena sidan nödvändiggöres till förebyggande af vare sig olaglig transitering från det ena riket till det andra af i det senare med betydligt högre tull än i det förra belagd vara eller spekulation i tullskilnad och å andra sidan låter sig genomföra, utan att någotdera landet derigenom förorsakas skada, kunna vi ej medgifva intagande i mellanrikslagen af den från norsk sida påyrkade bestämmelsen i § 3 mom. 8 om rätt för hvardera riket att vid införsel från det andra riket tullbelägga vissa uppräknade landt-

mannaprodukter. Genom en dylik bestämmelse skulle, om tull å ifrågasvarande alster i Norge pålægges, det gagn, som det svenska jordbruket med skäl borde af en mellanrikslag kunna påräkna, omintetgöras, i det att afsättningen af alla sådana jordbrukets alster, som för närvarande i någon nämnvärd mängd afyttras till Norge, otvifvelaktigt skulle efter hand betydligt minskas. Af hvilken betydelse nämnda afsättning är, framgår deraf, att enligt norska statistiken under år 1895 till Norge utfördes:

Nötkreatur	21,110 st.
Får och lam	3,263 »
Svin, lefvande	721 »
Kött, fläsk och korf m. m.	4,486,127 kg.
Ost	365,590 »
Ägg	494,900 »
Gräsfrö	84,610 »

Då de norska ombuden icke ansett sig kunna afstå från nyssnämnda § 3 mom. 8b). fordran, kunna vi ej heller medgifva, att socker, sirup och choklad, samt tillverkningar, som hufvudsakligen bestå af socker och choklad, upptagas bland de artiklar, som vid införsel till det andra riket under alla förhållanden skola draga full tull; ty trots sockertullens finansiella betydelse synes oss dock mera skäl förefinnas för att socker, som i ett af de båda rikena blifvit beredt af der framalstradt material, vid införsel till andra riket skall vara tullfritt, än att i ett af de båda rikena framalstrad boskap och deraf beredda produkter vid införsel till det andra riket skola draga hel tull.»

Af norska ombuden:

»Vi kunna icke biträda de i § 1 mom. 3 föreslagna förändringar, § 1 mom. 3. för såvidt de afse, att bestämmelserna om införselsförbud och andra åtgärder till förekommande af husdjurssjukdomars införande från det ena riket till det andra uttagas ur mellanrikslagen och i stället hänvisas till att ordnas genom en särskild öfverenskommelse mellan båda ländernas regeringar. Vi anse en förändring i nu gällande bestämmelser icke vara af behof påkallad. Om man vill hafva ytterligare säkerhet mot möjliga missbruk af dessa bestämmelser från någondera sidan, synes till första stycket af mom. 3 kunna fogas ett tillägg af följande lydelse: 'dock må sådant förbud icke upprätthållas i större utsträckning eller under längre tid, än som för ofvan angifna ändamål anses erforder-

derligt, i öfverensstämmelse med de närmare regler, som kunna derom blifva utfärdade efter öfverenskommelse mellan båda ländernas regeringar'; i sammanhang hvarmed vissa redaktionella förändringar i öfriga delar af § 1 skulle vidtagas. Härigenom blefve tydligare uttaladt, att införselsförbud icke må erhålla större omfattning, än som för det sanitära ändamålet är af nöden, hvarjemte det skulle innebära en anvisning att få saken närmare ordnad genom en särskild öfverenskommelse mellan regeringarna, om dertill finnes anledning och enighet om en sådan öfverenskommelse kan uppnås. Vi antaga, att en sådan öfverenskommelse icke låter sig åvägbringa utan mycket stora svårigheter, likasom vi äfven anse det tvifvelaktigt, om man skall finna det lämpligt att vara lika bunden vid en sådan öfverenskommelse som vid sjelfva mellanrikslagen. Vi kunna därför icke, så länge det ej genom förhandlingar mellan regeringarna blifvit ådagalagdt, huruvida en öfverenskommelse af ofvannämnda beskaffenhet kan åstadkommas, tillråda, att ifrågavarande bestämmelser om åtgärder mot husdjurs sjukdomars införande utgå ur mellanrikslagen.

§ 3 mom. 4. Vi kunna icke instämna i förslaget uti § 3 mom. 4, för såvidt antalet af de bearbetningar utaf jern eller stål, som anses otillräckliga för att naturalisera en tillverkning, derigenom ökas. Vi finna det icke ådagalagdt, att bestående förhållanden utsätta den svenska industrien å ifrågavarande områden för någon otillbörlig konkurrens från Norge på grund af tullskilnaden, och Norges utförsel af jern- och stålvaror till Sverige är i det hela så obetydlig i jemförelse med hvad af sådana varor hit införes från Sverige, att vi icke kunna finna någon anledning att, utöfver hvad som enligt nu gällande lag eger rum, utestänga norska jern tillverkningar från tullfri införsel till Sverige.

§ 3 mom. 6. Förslaget i § 3 mom. 6 är ett medgifvande från norsk sida gent emot den från svensk sida framställda bestämda fordran på en förändring i den nu gällande lagens bestämmelser, gående derpå ut, att tullfrihet för sammansatta varor blott skulle gälla, om endast en obetydlig beståndsdel vore utländsk tullpliktig vara. Enär den nuvarande lagen icke uppställer någon begränsning för maximiqvantiteten af utländska tullpliktiga beståndsdelar, hafva vi ansett, att man på det högsta kan gå så långt som till att göra tullfriheten beroende af att det utländska materialet icke öfverstiger hälften af den färdiga varans värde.

§ 3 mom. 7. Vi kunna icke gå in på den i § 3 mom. 7 föreslagna bestämmelsen. Om man fordrar vidtagande på förhand af bestämmelser, genom hvilka man söker försäkra sig mot upprättande af nya industrier, baserade på spekulation i tullskilnader för råmaterial och halffabrikat, samt

derför vill lemna det ena riket rätt att ensidigt utvidga undantagen från lagens regel om tullfrihet för inhemska tillverkningar, så finna vi det alldeles nödvändigt, att betryggande garantier uppställas mot att detta medgifvande missbrukas till att gifva bestämmelsen en större räckvidd än dermed varit afsedt. Vi kunna därför icke tillstyrka, att man går längre än till att intaga en bestämmelse af följande lydelse:

'Om i ettdera riket en vara af annat slag än de här ofvan under mom. 2--6 nämnda, helt eller delvis tillverkas af ett eller flera sådana utländska' o. s. v., i enlighet med hvad i protokollet redan är be-
träffande detta ämne meddeladt.

Vi kunna icke tillstyrka, att jäst af inhemsk tillverkning undantages från tullfrihet. De vilkor, hvarunder denna tillverkning i de båda länderna försiggår, äro på grund af den norska maltbeskattningen så olika, att skiljaktigheten i tull på råmaterialet, spanmål, icke bereder de norska fabrikanterna den förmån, som man vid ett flygtigt iakttagande skulle kunna tro. Den bearbetning, som råmaterialet undergår, är dessutom så genomgripande, att den helt naturligt bör nationalisera varan, och det fordras därför kraftigare skäl än de föreliggande för att göra ett nytt undantag från lagens regler. § 3 mom. 8 a).

Med hänsyn dertill att den försäkran, som kan affordras personer, hvilka i små kvantiteter tullfritt föra varor öfver gränsen, derom, att varorna icke införas i handelsafsigt, nu föreslås att böra afgifvas under edlig förpligtelse, anmärka vi, att vi finna det föga lämpligt att hänvisa till eds afläggande, när det gäller sådana bagateller, som i § 4 omhandlas. Då emellertid, så vidt känt är, omförmälda försäkrings aflemnande i Norge aldrig förekommit, då vidare straffet, för den händelse att oriktig försäkran lemnats, enligt nu gällande strafflag är det samma, antingen försäkran afgifvits under edlig förpligtelse eller ej, och då det slutligen, såvidt man kan se, aldrig kan blifva fråga om den omhandlade edens utkräfvande, hafva vi icke velat motsätta oss det från svensk sida fasthållna yrkandet om ifrågavarande ändrings antagande. § 4 mom. 3.

Vi anmärka, att vi icke hafva något att erinra mot den i § 6 föreslagna förändringen i gränsen för hvad som skall räknas som landväga trafik, om blott de nya gränspunkterna hafva samma bestämdhet som den nuvarande gränslinien, hvarom man emellertid icke vågar uttala någon säker åsigt, innan förhållandena på orten blifvit närmare undersökta. § 6.

Af herr Åkerman:

§ 3 mom. 4.

»Då jag beträffande hvad som bör förstås med svenskt eller norskt jern- och stålskrot har en annan åsigt än den, som gjort sig gällande bland de öfriga ombuden, i det att jag håller före, att endast sådant jern- och stålskrot bör få anses såsom svenskt eller norskt, som fallit af i något af båda förenade rikena framställt jern eller stål, får jag härmed angifva hufvudskälen till denna min afvikande mening.

Då det är sjelfva metallämnet, som är det för skrotets karakter egentligen bestämmande, så att värdet af jern- och stålskrot nästan uteslutande beror af sjelfva materialet i de förbrukade artiklar, hvaraf skrotet utgöres, och endast så till vida af dessa artiklar såsom sådana, som deras för omarbetning stundom olämpliga former ytterligare kunna i någon mån minska skrotets värde, synes mig äfven nationaliteten hos skrotet böra rättas efter den hos metallämnet och icke efter det land, inom hvilket den skrotbildande artikeln förbrukats. Till detta så att säga teoretiska skäl kommer vidare ett annat af mera praktisk betydelse, nemligen den omständigheten, att, om äfven af utländskt material härrörande skrot får räknas som inhemskt, blott detsamma fallit inom någotdera af de förenade rikena, det torde blifva omöjligt att med önskvärd säkerhet förekomma inblandning af äfven i andra länder fallet skrot, ty produktionsbevis för skrot, fallet af utländskt material, synes mig icke kunna få något egentligt värde.»

2:o.

S. D. Med hänsyn till hvad här ofvan blifvit af de norska ombuden anfördt beträffande en öfverenskommelse rörande åtgärder mot smittosamma husdjurssjukdomars införande från det ena riket till det andra, och då bemälda ombud förklarade sig icke kompetenta att deltaga i förhandlingar om en sådan öfverenskommelse, beslöts att hos båda de förenade rikenas regeringar hemställa, att genom sakkunniga personer från båda rikena ett förslag till öfverenskommelse i förevarande ämne måtte varda utarbetadt.

3:o.

S. D. Beträffande §§ 7, 8 och 10 i nu gällande mellanrikslag, hvilka enligt här förut intagna förslag skulle tillsvidare oförändrade bibehållas, beslöto ombuden att inför båda rikenas regeringar uttala önskvärdheten af att dessa paragrafer jemte svenska kongl. förordningen af den 12 juli 1860 angående varuförseln landvägen mellan de förenade rikena och motsvarande norska lag af den 18 maj samma år tillika med öfriga i båda rikena i ämnet meddelade bestämmelser måtte omarbetas till att utgöra en särskild afdelning af mellanrikslagen.

4:o.

S. D. Om hvad sålunda förekommit skulle genom utdrag af detta protokoll underrättelse lemnas till chefen för finansdepartementet i hvardera af de förenade rikena.

In fidem

Fredr. Grönwall.

Justeradt den 2 oktober 1896.

EVALD RYGH.

Bil. A (till prot. den 2 oktober 1896).

Utkast
till
bestämmelser
angående
Sveriges och Norges ömsesidiga handels- och sjöfartsförhållanden.

§ 1.

Mom. 1. Från det ena af de förenade rikena till det andra skola alla varor, såväl svenska och norska som utländska, kunna både ut- och införas, så vida icke, efter hvad nedan i denna paragraf säges, hinder deremot möter.

Mom. 2. Är i det ena riket eller inom viss del deraf utförsel af vara i allmänhet förbjuden, må sådant förbud kunna göras gällande jemväl beträffande utförsel till det andra riket.

Mom. 3. Från ena riket till det andra må icke införas vara, hvars frambringande eller tillverkning i det senare riket icke är medgifven, och icke heller utländsk vara, som i det senare riket i allmänhet är till införsel förbjuden. Förbud mot införsel af vara från ena riket till det andra må, om sådant i det senare riket anses erforderligt, ock

kunna stadgas af sanitära grunder eller, med den inskränkning, som af bestämmelsen i sista punkten af detta moment föränledes, till förebyggande af sjukdomar på naturprodukter, som utgöra föremål för landets afvel.

Om i det ena riket en vara i allmänhet får införas endast under vissa vilkor, må samma vilkor gälla äfven vid varans införsel från det andra af de förenade rikena; dock att införseln af kreatur ej må varda underkastad andra bestämmelser än sådana, som i sista punkten af detta moment omförmälas. Får i det ena riket vara frambringas eller tillverkas endast af viss beskaffenhet, eller är varas tillverkning derstädes underkastad särskild offentlig kontroll, må införsel af sådan vara från det andra riket med tillgodonjutande af de här nedan i § 3 medgifna förmåner ega rum endast så vida i afseende å varans tillverkning i båda rikena gälla likartade bestämmelser eller varan kan vid införseln underkastas sådan undersökning, som anses nödig för att kontrollera, att varan uppfyller de för densamma i det land, der införseln sker, stadgade betingelser.

I fråga om införselsförbud och andra åtgärder till förekommande af smittosam husdjursjukdoms införande från det ena riket till det andra gälla de särskilda bestämmelser, som genom öfverenskommelse mellan båda ländernas regeringar fastställas.

§ 2.

Mom. 1. Är i det ena riket eller inom viss del deraf vara vid utförsel i allmänhet belagd med exporttull, må sådan tull uppbäras äfven vid utförsel till det andra riket.

Mom. 2. För vara, som i ettdera riket tillverkats, må exportpremie icke beviljas vid utförsel till det andra riket.

Ej heller må för varor, som i det ena riket tillverkats, vid ut-

försel till det andra riket medgifvas återbetalning af erlagda tull- eller tillverkningsafgifter, med mindre varorna vid införsel i det senare riket draga hela den tull, som är för dem i allmänhet föreskrifven.

Mom. 3. För varor, som landvägen föras från det ena riket till det andra, må transitafgift icke uppbäras.

§ 3.

Mom. 1. Svenska och norska naturalster äfvensom i ett af de förenade rikena tillverkade varor skola, då de från ena till andra riket införas landvägen eller sjövägen i ettdera rikets fartyg, utan att fartyget under resan i främmande hamn lossat eller lastat, vara fria från tullafgifter, så vida icke på grund af bestämmelserna i mom. 2, 3, 4 och 5 af denna paragraf tull skall för dem erläggas.

Fartyg, som i främmande hamn endast aflemnats eller mottagit passagerare med deras rese gods (handelsresandes medförda varor och varuprof häri dock icke inbegripna), anses icke hafva lossat eller lastat derstädes.

Mom. 2. Om en inom någotdera riket tillverkad vara, helt och hållet eller till någon del, hvilken ej är att anse såsom i förhållande till den färdiga varan alldeles obetydlig, består af sådant utländskt råämne eller halffabrikat, som antingen är tullfritt i nämnda rike, men tullpliktigt i det andra riket, eller för hvilket i det land, der varan tillverkats, tullumgålderna uppgå till ett lägre belopp än i det andra landet, och är varan icke att hänföra till de i mom. 3 och 4 af denna paragraf afsedda varuslag samt ej heller i mom. 5 härnedan upptagen; må, till utjemnande af skilnaden mellan de å det utländska materialet i de båda länderna belöpande tullafgifter, varan kunna vid införsel i det land, der tullumgålderna för berörda material uppgå till ett högre belopp, påläggas en viss afgift eller skilnadstull.

Sådan skilnadstull eger sistnämnda land att för de varor af ofvan angifna beskaffenhet, för hvilka skilnadstull anses erforderlig, bestämma intill det högsta belopp, hvartill skilnaden mellan tullumgälderna i hvartdera landet för det till varans framställande använda utländska material enligt af båda ländernas regeringar godkänd beräkning kan uppgå; dock att den i det land, der införseln eger rum, för den färdiga varan i allmänhet gällande tullsats icke må öfverskridas.

Skulle för någon vara af det slag, som i detta moment afses, till följd af de i varan ingående utländska beståndsdelarnes vexlande beskaffenhet eller eljest, lämplig, skilnadstull icke på ofvan angifvet sätt kunna bestämmas, må det ankomma på det land, der varan införes, att pålägga densamma en tullafgift, icke öfverstigande hälften af den tull, som för varan i allmänhet gäller i nyssnämnda land.

I hvartdera landet utfärdas särskild mellanrikstulltaxa å de afgifter, som på grund af här ofvan meddelade bestämmelser skola uppbäras vid införsel från det andra landet,

Mom. 3. Har i ettdera landet en utländsk, i det andra landet tullpliktig vara endast undergått någon mindre väsentlig bearbetning, såsom:

- a) förmalning, krossning, torkning, sigtning;
- b) rening (rektificering) af lysoljor;
- c) fällning, kantning, hopsyning, brodering;
- d) tryckning eller appretering af garn, snören och andra textilprodukter, blekning, färgning, putsning, polering, målning, lackering, bronsering eller anbringande af annan ytbetäckning;
- e) formning och pressning af hatt- och mössännen, böjning, klippning, upptagande af hål; eller
- f) annan lika oväsentlig bearbetning, som högsta tullmyndigheten i det land, dit den bearbetade varan införes, finner böra med här förut uppräknade likställas;

skall sådan vara vid införsel från det land, der den blifvit på förenämnda sätt bearbetad, till det andra landet draga den tull, som i sistnämnda land i allmänhet gäller för den utländska varan utan den mindre väsentliga bearbetningen.

Mom. 4. Genom sammansättning medelst blandning, tvinning, sammanslagning, limning, spikning, nitning, skrufning, lödning och dylikt i ett af de båda rikena tillverkad vara, som helt och hållet eller nästan uteslutande består af utländska, i det andra riket tullpligtiga delar, skall vid införsel i sistnämnda rike draga hela den tull, som för samma vara derstädes i allmänhet gäller.

Mom. 5. För nedannämnda varor skall, såvida de i det land, dit de införas, i allmänhet äro tullpligtiga, hel tull erläggas:

a) spanmål (deri inbegripet malt), omalen eller malen, samt *bröd*, *alla slag* (på norska: *Brød og Kager*);

b) socker, sirup och *karameller* (på norska: *drops*);

c) tobak och tobakstillverkningar;

d) brännvin och sprit, *alla slag*, samt dermed beredda drycker och luktvatten;

e) malttillverkningar och jäst;

f) brändt eller malet kaffe och kaffesurrogat; samt

g) spelkort.

Mom. 6. Varor, som på grund af bestämmelserna i denna paragraf vid införsel i något af de förenade rikena äro underkastade tullavgifter, skola, med undantag af spelkort, kunna i den ordning, som i § 4 sägs, tullfritt föras från det ena riket till det andra.

§ 4.

Mom. 1. Vid resa landvägen från ena till andra riket vare det, med undantag för spelkort, hvilka äro underkastade såväl stämpelavgift som tull, medgifvet att af till införsel tillåtna, tull underkastade natur-

alster eller tillverkningar tullfritt medföra följande mindre partier, nemligen:

bränvin och sprit samt dermed beredda drycker äfvensom vin, alla slag, tillsammans 1 liter,

bröd 10 kilogram,

fläsk 5 kilogram,

garn, alla slag, tillsammans 3 kilogram,

kaffe och kaffesurrogat, tillsammans 3 kilogram,

malt 10 kilogram,

risgryn 5 kilogram,

socker 4 kilogram,

spanmål, utom malt, omalen 20 kilogram,

malen 15 kilogram,

tobak 1 kilogram,

väfnader, alla slag, tillsammans 10 meter, dock icke utöfver ett sammanlagdt värde af 20 kronor,

öl 4 liter samt

andra varor till ett sammanräknadt värde af 15 kronor;

hvarterda landet likväl obetaget att, der så anses erforderligt, medgifva tullfri införsel, under de i öfrigt i denna paragraf stadgade vilkor, för större varupartier än de nu nämnda.

För vara, som af resande medföres i större myckenhet än ofvan stadgats, skall tull, enligt hvad eljest gäller, erläggas för hela den af varan införda kvantiteten.

Mom. 2. Tullfrihet, hvarom i denna paragraf sägs, gäller icke för varor, som i handelsafsigt införas vare sig för att i vanlig ordning försäljas eller för att utlemnas såsom ersättning för verkställdt arbete, ej heller för varor, som medföras af barn under 12 år, eller som af handlande eller för handlandes räkning införas, så vidt de äro af de slag, med hvilka han idkar handel. Minderårig, som fyllt 12, men ej 15 år,

må endast för annans räkning kunna tullfritt föra varor enligt hvad i denna paragraf stadgas.

Mom. 3. Resande vare, om tulltjensteman eller tullbetjent sådant fordrar, skyldig att, jemte uppgift om yrke och hemvist, aflemna en under edlig förpligtelse afgifven skriftlig försäkran, att de varor, han medför, icke införas i handelsafsigt, på sätt ofvan förmäles. Införas varorna icke för resandes egen räkning, skall sådan försäkran afgifvas af den, för hvilkens räkning de införas. Underlåter någon aflemna dylik försäkran, skola varorna i vanlig ordning tullbehandlas.

§ 5.

I fråga om införselstull för svenska eller norska varor, som på annat sätt, än i § 3 mom. 1 omförmäles, äfvensom för utländska varor, hvilka på annat sätt, än i föregående paragraf sägs, från ena till andra riket införas, gälle i hvarterdera af dessa hvad angående varors införsel i allmänhet är eller varder stadgadt.

§ 6.

Varor, som öster om Saltbacken å svenska och Sponviken å norska sidan öfver Svinesund eller Idefjorden föras från ena riket till det andra i färja, pråm eller båt under fyra tons drägtighet eller om vintern öfver isen, skola, med hänsigt till tullväsendet, anses såsom vore de landvägen införda, såvida de icke antingen sjövägen transporterats till den strand af nämnda sund eller fjord, hvarifrån öfverföringen till andra rikets strand sedan skett, eller ock blifvit till denna senare öfverförda för att derifrån omedelbart sändas sjövägen vidare.

§ 7 oförändrad.

§ 8 oförändrad.

§ 9.

Mom 1. Varor, som i större partier eller på annat sätt, än i § 4 sägs, från det ena riket införas i det andra, skola för tillgodonjutande af de i § 3 medgifna förmåner vara åtföljda af intyg, hvarom här nedan vidare förmåles.

Mom 2. Sådant intyg skall, då det afser naturalster, vara utfärdadt af varans afsändare och innehålla uppgift, att varan blifvit inom ett af de förenade rikena frambragt.

Afser intyget åter andra varor, skall det vara utfärdadt antingen af tillverkaren eller någon, som med varans tillverkning tagit befattning, eller ock, der det visas, att hinder därför möter, af annan person, som styrker sig ega noggrann kännedom om berörda tillverkning; och bör detta intyg, jemte förklarande att varan blifvit å uppgifvet ställe inom ett af de förenade rikena tillverkad, innehålla uppgift, huruvida varan är tillverkad af enbart svenskt eller norskt material, eller om utländskt material deri ingår, börande i sistnämnda fall tillika lemnas så fullständig uppgift angående detta utländska material och den bearbetning detsamma undergått, sedan det blifvit från utlandet infördt, att med ledning deraf kan bestämmas, huruvida och med hvilket belopp tullafgift skall erläggas.

Intygen skola afgifvas under edlig förpligtelse; och bör intyg, som afser andra varor än naturalster, vara till riktigheten bestyrkt af två trovärdige män.

Mom 3. Intygen skola vara försedda med påskrift af tullkammarföreståndare eller annan offentlig tjänsteman derom, att den, som utfärdat intyget, är en fullt trovärdig person och att ringaste anledning icke förefinnes att betvifla riktigheten af de i intyget lemnade upp-

gifterna, samt, der fråga är om andra varor än naturalster, äfven derom, att den, som utfärdat intyget, varit enligt mom. 2 här ofvan dertill behörig.

Mom. 4. Formulär för ofvan omförmälda intyg varda genom öfverenskommelse mellan de båda ländernas högsta tullmyndigheter fastställda.

Mom. 5. Intyg, hvarom i denna § sägs, må ej fordras för varor, som af gränsbefolkningen vid resa öfver gränsen medföras och hvilka vederbörande tulltjensteman finner uppenbarligen vara alster af ortens skogs- och landthushållning eller hemslöjd, och icke heller för flytt-saker, gamla och brukade, när dessas sammanlagda värde icke öfverstiger 200 kronor.

§ 10.

Mom. 1. Finnes — — — tullförskänning.

Mom. 2. Införas — — — skett.

Mom 3. Befinnes intyg, hvarom i § 9 stadgas, innehålla origtiga uppgifter, på grund af hvilka en vara, som annars icke varit dertill berättigad, kunnat med tillgodonjutande af sådan förmån i afseende å införseln, som i § 3 omförmäles, från det ena riket införas i det andra, skall varan vid införseln tagas i beslag och dömas förbruten, såvida icke det är uppenbart, att afsigt att vilseleda genom origtiga uppgifter ej föreligger.

§ 11 utgår.

§ 12 oförändrad.

§ 13 oförändrad.

§ 14 utgår.

§ 15 utgår.

§ 16 utgår.

§ 17 utgår.

§ 18.

Denna förordning skall träda i kraft den — — —, då ock motsvarande föreskrifter blifva för Norge gällande. Den fortfar att gälla, till dess för båda rikena annorlunda förordnas, eller till utgången af det år, hvarunder någotdera riket om ändring eller upphäfvande af densamma för sin del fattat af det andra rikets samtycke oberoende beslut.

Bilaga I (till de svenska ombudens
utkast till mellanrikslag).

U t k a s t

till

Öfverenskommelse

angående

**hvad iakttagas bör till förekommande af smittosam husdjurssjukdoms
införande från det ena af de förenade rikena till det andra.**

§ 1.

Mom. 1. De smittosamma husdjurssjukdomar, på grund af hvilka införsel af husdjur och varor från det ena riket till det andra må kunna förbjudas, äro:

boskapspest (pestis bovina) hos idislande djur;

elakartad lungsjuka (pneumonia interlobularis contagiosa vel pleuropneumonia boum contagiosa) hos nötkreatur;

rots eller *springorm* (malleus humidus vel farciminosus) hos djur af hästsläktet;

koppor hos får (variola ovinæ);

smittosam mul- och klöfsjuka (aphthæ epizooticæ) hos idislande djur och svin;

vattuskräck (rabies) hos hundar och andra husdjur; samt

svinpest (diphtheritis suum).

Mom. 2. Skulle annan husdjurssjukdom i ettdera landet visa sig så elakartad och smittosam, att den derstädes föranleder enahanda åtgärder, som i samma land i allmänhet vidtagas till bekämpande af de i mom. 1 uppräknade sjukdomar, må de i denna författning meddelade bestämmelser kunna lända till efter rättelse jemväl i afseende å sådan sjukdom.

§ 2.

I Sverige skall det åligga Kongl. Maj:ts befallningshafvande och i Norge amtman, som erhållit kännedom, att inom dess län eller amt utbrutit sjukdom af de i § 1 omnämnda slag, att ofördröjligen derom lemna underrättelse till den embetsmyndighet i det andra riket, hvilken har att emottaga meddelanden angående smittosamma husdjurssjukdomar å utrikes ort, nemligen Kongl. Maj:ts och Rikets Kommerskollegium i Sverige och Kongl. Norska Regeringens Departement för det inre i Norge.

§ 3.

Sedan vederbörande myndighet i någotdera riket, i enlighet med hvad i § 2 stadgats, erhållit underrättelse, att i det andra riket utbrutit smittosam husdjurssjukdom, må, till förekommande af sjukdomens öfverförande, i förstnämnda rike vidtagas de åtgärder, som derstädes i allmänhet anses erforderliga för att hindra samma sjukdoms införande i riket; dock att karantänsåtgärder och införselsförbud må gälla husdjur och varor endast från den eller de landsdelar, län i Sverige och amt i Norge, inom eller i närheten af hvilka sjukdomen förekommer, samt ej afse andra husdjur än sådana, hos hvilka sjukdomen i allmänhet plägar uppträda.

§ 4.

När sjukdom upphört, bör derom meddelas underrättelse i enahanda ordning, som i § 2 säges; och skola, efter det sådan underrättelse ingått, de emot sjukdomen vidtagna åtgärder återkallas, i fråga om boskapspest, när ett år, i fråga om elakartad lungsjuka, rots eller springorm eller vattuskräck, när sex månader, och i fråga om annan sjukdom, när två månader derefter förflutit.

Bilaga II (till de svenska ombudens
utkast till mellanrikslag).

U t k a s t

till

formulär.

I. Naturalster.

Undertecknad angifver härigenom att {med ångfartyget }
 {pr jernväg }
 utföra till (tullkammaren i)
 följande varor, nemligen:

(N. B. Märke och nummer samt innehåll och myckenhet skola för hvarje särskildt varukolly
tydligt angifvas.)

Under edlig förpligtelse intygar jag, att ofvannämnda

 äro frambragta (födda, producerade m. m.) i
 den 189 .. .

N. N.

Att N. N. är en fullt trovärdig person och att ringaste anledning
icke förefinnes att betvifla rigtigheten af de utaf honom här ofvan lem-
nade uppgifter, varder härigenom vitsordadt.

..... den 189 .. .

X.

(Tullkammarföreståndare eller annan offentlig tjänsteman).

II. Andra varor.

Undertecknad angifver härigenom att { med ångfartyget }
 { pr jernväg }
 utföra till (tullkammaren i)
 följande varor, nemligen:

(N. B. Märke och nummer samt innehåll och myckenhet skola för hvarje särskildt varukolly tydligt angifvas.)

Under edlig förpligtelse intygar jag, att ofvannämnda

tillverkats i (vid, på)

i stad (socken) inom

län (amt) i af följande material, nemligen:

svenska

norska

utländska ;

samt att den bearbetning, som ofvannämnda utländska material undergått, sedan det blifvit från utlandet infördt, bestått i

..... ;

äfvensom att i ofvan angifna varukolly icke finnas andra eller flera varor än de nu nämnda.

..... den 189... .

N. N.

Rigtigheten af ofvanstående uppgifter bestyrkes af:

A.

B.

Att N. N. är en fullt trovärdig person och enligt § 9 mom. 2 af den s. k. mellanrikslagen behörig att utfärda förevarande intyg, samt att ringaste anledning icke förefinnes att betvifla riktigheten af de utaf honom deri lemnade uppgifter, varder härigenom vitsordadt.

den 189....

X.

(Tullkammarföreståndare eller annan offentlig tjänsteman.)

[Anm. På baksidan af blanketterna till produktionsbevisen torde aftryckas utdrag ur mellanrikslagen, innefattande särskildt §§ 3, 9 och 10.]

Bilaga III (till de svenska ombudens utkast till mellanrikslag).

U t k a s t

till

Mellanrikstulltaxa,

innefattande jemväl uppgifter om införseln från Norge till Sverige under år 1894 äfvensom de i båda länderna gällande tullsatsar.

V a r o r.	Värde af införseln från Norge år 1894.		Quantitet för tullberäkningen.	Nuvarande tullsats (1896).				Skilnadstull.			
	Totalbelopp.	Deraf på gr. af mellanrikslagen tullfr. infördt.		I Sverige.		I Norge.		Maximum.		Föreslagen tullsats.	
	Kr.	Kr.		Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.
<i>Album</i>	16,750	16,525	1 kg.	2	—	—	60	—	49	—	35
<i>Band</i> , andra slag än hel- eller halvsiden-	45,837	41,745	1 kg.	1	75	1	10	—	37	—	15
<i>Fernissa</i> , andra slag än sprit-	77,681	77,532	1 kg.	—	30	—	10	—	3	—	3
<i>Häktor, Hakar och Hyskor</i> ; förtullas med en å varans vigt beräknad tullafgift, motsvarande skilnaden mellan de i Sverige och Norge för det utländska materialet gällande tullsatsar	5,952	5,952	1 kg.	—	50	—	53	—	—	—	—
<i>Hängslen</i> , andra slag än af hel- eller halvsiden	226,597	224,770	1 kg.	1	75	1	75	—	44	—	30
<i>Instrument</i> , musikaliska: fortepianon:											
tafflar och pianon	22,800	22,400	1 st.	150	—	40	—	75	—	75	—
flyglar	—	—	1 st.	200	—	60	—	100	—	100	—

V a r o r.	Värde af inför- seln från Norge år 1894.		Quantitet för tullberäkningen.	Nuvarande tullsats (1896).				Skilnadstull.			
	Total- belopp.	Deraf på gr. af mel- lanriksla- gen tullfr. infördt.		I Sverige.		I Norge.		Maxi- mum.		Före- slagen tullsats.	
	Kr.	Kr.		Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.
<i>Kläder</i> , ej specificerade	298,375	279,395	—	= tyget + 10 å 100 %		= tyget + 50 å 100 %		—	—	—	—
I Norge förfärdigade kläder, hvilkas öfvertyg är väfdt, stic- kadt, knutet eller på strump- stol tillverkad i annat land än Sverige eller Norge, förtullas med en å klädernas hela vikt beräknad tullavgift, motsva- rande skilnaden mellan de i Sverige och Norge för öfver- tyget gällande tullsatser.											
<i>Knappar</i> , ej specificerade, af sam- mansatta ämnen: öfverklädda, ej innehållande silke.....	¹⁾ 22,308	¹⁾ 22,212	1 kg.	1	—	1	50	—	15	—	10
<i>Lampor</i> , <i>Ljuskronor</i> och <i>Lyktor</i> äfvensom delar deraf; förtullas, om i dem ingå utländska delar, hvilka ej äro att anse såsom i förhållande till den färdiga va- ran alldeles obetydliga, med hälften af den tull, som enligt allmänna tulltaxan gäller för den förnämsta bland de ifråga- varande utländska delarne ...	²⁾	²⁾	1 kg.	= huf- vudsakl. mater.		—	35	—	—	—	—
<i>Anm.</i> Såsom i förhållande till den färdiga varan alldeles obe- tydlig anses i oljehuset infäst gängring för brännaren.											

¹⁾ Knappar, sammansatta.

²⁾ Lampor m. m. äro ej särskildt upptagna i den officiella statistiken.

V a r o r .	Värde af inför- seln från Norge år 1894.		Quantitet för tullberäkningen.	Nuvarande tullsats (1896).				Skilnadstull.			
	Total- belopp.	Deraf på gr. af mel- lanriksla- gen tullfr. infördt.		I Sverige.		I Norge.		Maxi- mum.		Före- slagen tullsats.	
	Kr.	Kr.		Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.
<i>Maskiner, Redskap och Verktyg</i> eller delar deraf, ej specificerade ...	792,894	670,596	100 kr.	10	—	—	—	5	—	5	—
<i>Metaller</i> och ej specificerade ar- beten deraf:											
I. <i>Jern och Stål</i> :											
a) tråd samt linor och duk, plåtar, naglar, bultar, mutt- rar, skrufvar, spik, söm, ked- jor och kettingar; förtullas med en å varans vigt be- räknad afgift, motsvarande skilnaden mellan de i Sverige och Norge för det utländska materialet gällande tullsatsen.	721,487	555,492	100 kg.	{ fr. 2 50 till 30 — }	—	—	—	—	—	—	—
b) i allmänna tulltaxan ej specificerade jern- och stål- varor	358,011	325,034	1 kg.	{ fr. — 20 till 1 — }	fr. — 10 till 1 — }	—	8	—	6	—	—
II. <i>Koppar</i> och deraf med zink, tenn eller annan oädel me- tall framställda legeringar, såsom messing, brons, ny- silfver, britanniametall m. fl.: i allmänna tulltaxan ej specificerade arbeten	110,558	96,324	1 kg.	{ fr. — 50 till 1 50 }	— 35 1 — }	—	15	—	5	—	—
<i>Nålar</i> , af annat ämne än guld eller silfver och ej hänförliga till bijouterivaror; förtullas med en å varans vigt beräknad tull- avgift, motsvarande skilnaden mellan de i Sverige och Norge för det utländska materialet gällande tullsatsen	13,615	12,642	1 kg.	— 40	—	53	—	—	—	—	—

Varor.	Värde af inför- seln från Norge år 1894.		Quantitet för tullberäkningen.	Nuvarande tullsats (1896).				Skilnadstull.					
	Total- belopp.	Deraf på gr. af mel- lanriksla- gentullfr. infördt.		I Sverige.		I Norge.		Maxi- mum.		Före- slagen tullsats.			
	Kr.	Kr.		Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.		
<i>Nät</i> , till fiske; förtullas med en å varans vigt beräknad tull- afgift, motsvarande skilnaden mellan de i Sverige och Norge för det utländska garnet gäl- lande tullsatser	56,667	56,630	—	= garnet = garnet + 10 % + 10 %				—	—	—	—		
<i>Paraplyer</i> och <i>Parasoller</i> , andra slag än af hel- eller halfsiden <i>Anm.</i> För paraplyer och para- soller, som tillverkats af från ut- landet införda fullt färdiga ställ- ningar samt utländskt öfvertyg, erlägges tull enligt allmänna tull- taxan.	78,722	78,640	1 st.	—	50	—	30	—	24	—	20		
<i>Remmar</i> , maskin-, af bomull	¹⁾ 40,754	¹⁾ 4,815	1 kg.	{ 10 % af värdet }				—	—	—	11	—	9
<i>Smör</i> , konstgjordt	774,757	774,607	1 kg.	—	20	—	10	—	9	—	8		
<i>Snörmakarearbeten</i> , ej specificera- de, andra slag än af hel- eller halfsiden	21,560	21,384	1 kg.	3	—	1	50	—	20	—	15		
<i>Strumpor</i> och andra på strump- stol eller genom stickning, virkning eller knytning till- verkade, ej specificerade arbe- ten, andra slag än af hel- eller halfsiden	568,290	567,105	1 kg.	1	75	{ — 1	{ 27 10 }	—	20	—	15		
<i>Stärkelse</i> , af hvete eller majs	²⁾ 12,825	²⁾ 12,741	1 kg.	—	20	—	5	—	6	—	5		

¹⁾ Innefattar äfven maskinremmar af läder.

²⁾ » » stärkelse af andra ämnen.

V a r o r.	Värde af inför- seln från Norge år 1894.		Quantitet för tullberäkningen.	Nuvarande tullsats (1896).				Skilnadstull.			
	Total- belopp.	Deraf på gr. af mel- lanriksla- gen tullfr. infördt.		I Sverige.		I Norge.		Maxi- mum.		Före- slagen tullsats.	
	Kr.	Kr.		Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.
<i>Vagnar och Åkdon, ej specificerade, obegagnade och begagnade, äfvensom Vagnmakarsarbeten, ej specificerade</i>	10,422	10,001	100 kr.	15	—	från 25 öre pr kg. till 80 kr. pr st.	—	7	50	7	50
<i>Väfnader:</i>											
I. ylle-, af ull allena eller blandad till större eller mindre del med lin, bomull eller andra ämnen utom silke	2,651,492	2,613,420	1 kg.	{ fr. — 25 till 1 75	{ fr. — — till 3 —	{ — — — — — —	—	—	20	—	5
II. af lin, hampa eller andra ej specificerade vegetabiliska spånadsämnen med eller utan inblandning af bomull eller jute:											
släta, tvåskaftade och sådana kyprade, hvilkas hela yta är till väfnads-sättet likartad (icke mönsterväfd), satin eller atlasväfnad undantagen: innehållande på en yta af 1 cm. i qvadrat tillsammans högst 25 varp- och inslagstrådar, äfvensom all segelduk	20,530	18,344	1 kg.	—	25	—	7	—	25	—	25
alla öfriga slag	90,279	144	1 kg.	{ fr. — 40 till 1 75	{ fr. — — till 3 —	{ — — — — — —	—	—	37	—	37
III. bomulls-.....	2,247,580	2,222,657	1 kg.	{ fr. — 20 till 2 50	{ fr. — — till 1 76	{ — — — — — —	—	—	15	—	11
IV. jute-: oblekt och ofärgad säck- eller packväf	54,913	784	1 kg.	—	10	{ = liene- väfn.	—	—	3	—	3

V a r o r.	Värde af inför- seln från Norge år 1896.		Quantitet för tullberäkningen.	Nuvarande tullsats (1896).				Skilnadstull.			
	Total- belopp.	Deraf på gr. af mel- lanriksla- gen tullfr. infördt.		I Sverige.		I Norge.		Maxi- mum.	Före- slagen tullsats.		
	Kr.	Kr.		Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.
andra slag, hufvudsakligen bestående af utländskt ofärgadt garn..... ¹⁾	41,744	41,234	1 kg.	—	40	{ = linne- väfn. }	—	37	—	17	
V. vattentäta: med annan vat- tentät massa än kautschuk belagda, vaxduk samt andra lackerade eller fernissade väf- nader derunder inbegripna: andra slag än mattor	6,897	3,774	1 kg.	—	60	—	67	—	14	—	10
Ångmaskiner, ej specificerade, och Ångpannor	30,805	30,805	100 kr.	10	—	—	—	5	—	5	—

¹⁾ Innefattar äfven juteväfnader af annat garn.

Promemoria

ang.

föreslagna skilnadstullar.

Af den lydelse, som blifvit föreslagen för bestämmelsen i § 3 mom. 2 om skilnadstullars påläggande, torde framgå, att det ingalunda kan vara meningen, att det ena landet skall gent emot det andra bestämma skilnadstullar för alla varor, der eljest på grund af mellanrikslagen skilnadstull skulle kunna ifrågakomma. Förenämnda bestämmelse medgifver endast hvartdera landet rätt att under i öfrigt stadgade villkor pålägga skilnadstull å de varor af i berörda moment angifna beskaffenhet, för hvilka skilnadstull anses erforderlig. Häraf följer, att det också tillhör hvart land att pröfva, huruvida införseln af någon vara utaf ofvannämnda beskaffenhet kan anses menligt inverka på den inhemska produktionen och fördenskull påkalla skilnadstulls påläggande.

Vid uppgörande af föreliggande utkast till mellanrikstulltaxa har man, med ledning af den officiella statistiken angående Sveriges import år 1894, till en början tagit i betraktande sådana varor, hvilka under nämnda år på grund af mellanrikslagen tullfritt införts från Norge till ett värde af 1,000 kronor och deröfver. Införseln i sin helhet af en viss vara från Norge har deremot syntts i förevarande fall böra vara af underordnad betydelse. Ty endast för så vidt införseln på grund af mellanrikslagen eger rum utan erläggande af eljest föreskrifven tull, kan densamma anses falla under mellanrikslagstiftningen. Den införsel deremot, som från det ena riket till det andra eger rum vare sig med erläggande af hel tull eller ock, såsom i allmänhet tullfri, utan tull, är i sjelfva verket likställd med införseln från hvilket annat land som helst och hör följaktligen under den allmänna tullagstiftningen. Då emellertid den officiella statistiken icke lemna någon upplysning angående den del af den på mellanrikslagen beroende införseln, som egt rum mot erläggande af skilnadstull, kan endast den på grund af mellanrikslagen helt och hållet tullfria importen tagas i betraktande.

Emellertid hafva icke alla de varor, af hvilka den på grund af mellanrikslagen tullfria införseln uppgått till ett värde af minst 1,000 kronor, och för hvilka skilnadstull kunnat med stöd af mellanrikslagens bestämmelser ifrågasättas, ansetts böra upptagas i mellanrikstulltaxan. Skilnadstull för en vara synes nemligen icke böra ifrågakomma,

med mindre skilnaden mellan båda ländernas tullumgälder för det i varan ingående utländska material uppgår till ett någorlunda afsevärdt belopp. Är den skilnadstull, som på grund af tullskillnaden å det utländska materialet i en vara skulle kunna påläggas densamma, i förhållande till varans värde allt för obetydlig, synes det icke vara lämpligt att genom påläggande af en sådan tull onödigtvis försvåra varuutbytet mellan de båda länderna. Ej heller kan det vara lämpligt, att, om det ena landet af någon vara, för hvilken eljest en mindre betydande skilnadstull skulle kunna ifrågakomma, från det andra landet inför afsevärdt mindre, än som från det förra till det senare landet utföres, det land, som tydligtvis har den större fördelen af omsättningen, skulle genom påläggande af skilnadstull bereda införseln från det andra landet större svårigheter, än som betingas af den inhemska produktionens kraf.

Sedan de hufvudsakliga grunder, som varit bestämmande vid uppgörandet af här förut intagna utkast till mellanrikstulltaxa, sålunda blifvit omnämnda, lemnas i det följande en kortfattad redogörelse för de beräkningar, som ligga till grund för bestämmandet af såväl den i utkastet upptagna högsta skilnadstull, som ock den föreslagna skilnadstullsatsen.

Album.

Bland de i handeln vanligast förekommande album har man allt efter permarnes beskaffenhet att skilja mellan klotalbum, plysalbum samt läderalbum, mindre och större.

De olika beståndsdelarne i ofvannämnda slag af album äfvensom de i Sverige och Norge för det utländska materialet i ett kg. album af hvarje slag gällande tullafgifter inhemtas af följande sammanställning:

	Vigt.	Sverige.		Norge.		Tullskilnad.
		Tullsats.	Belopp.	Tullsats.	Belopp.	
		kg.	öre.	öre.	öre.	
Klotalbum.						
Papp, papper och trälist, af inhemska tillverkning	0.71	—	—	—	—	—
Bokbindareklot af bomull	0.08	50	4.0	—	—	4.0
Beslag m. m. = ej specificerade metallarbeten, förnicklade m. m.	0.04	75	3.0	35	1.4	1.6
Kulisskartong = album	0.17	200	34.0	60	10.2	23.8
Tillsammans	1.00	—	41.0	—	11.6	29.4

	Vigt.	Sverige.		Norge.		Tullskilnad.
		Tullsats.	Belopp.	Tullsats.	Belopp.	
Plysalbum.						
Papp, papper och trälist, af inhemsk tillverkning	kg.	öre.	öre.	öre.	öre.	öre.
Plys: ytan af silke, frånsidan af bomull ¹⁾	0,630	—	—	—	—	—
Beslag m. m. = ej specificerade metallarbeten, förgyllda eller försilfrade	0,035	800	28,00	400	14,00	14,00
Kulisskartong	0,135	150	20,25	100	13,50	6,75
	0,200	200	40,00	60	12,00	28,00
Tillsammans	1,000	—	88,25	—	39,50	48,75
Läderalbum, mindre.						
Papp, papper och trälist, af inhemsk tillverkning	0,66	—	—	—	—	—
Läderperm: i Sverige = album, i Norge = ej specificerade läderarbeten	0,09	200	18,00	69	6,21	11,79
Beslag m. m. (= klotalbum)	0,09	75	6,75	35	3,15	3,60
Kulisskartong	0,16	200	32,00	60	9,60	22,40
Tillsammans	1,00	—	56,75	—	18,96	37,79
Läderalbum, större.						
Papp, papper och trälist, af inhemsk tillverkning	0,67	—	—	—	—	—
Läderperm	0,08	200	16,00	69	5,52	10,48
Beslag m. m. (= plysalbum)	0,04	150	6,00	100	4,00	2,00
Kulisskartong	0,21	200	42,00	60	12,60	29,40
Tillsammans	1,00	—	64,00	—	22,12	41,88

Högsta tullskilnaden å det i ett kg. album ingående utländska materialet uppgår alltså till 48,75 öre; och har i öfverensstämmelse härmed högsta skilnadstullen upptagits till 49 öre.

Då plysalbum, för hvilka ofvannämnda tullskilnad är beräknad, för närvarande ej i någon afsevärd mängd förekomma bland de album, som till Sverige införas från Norge, utan dessa företrädesvis bestå af mindre läderalbum och klotalbum, för hvilka tullskillnaden å det utländska materialet uppgår till omkring resp. 38 och 29 öre, synes skillnadstullen för album lämpligen böra sättas till 35 öre pr kg.

¹⁾ Förtullas i Sverige såsom helsiden, i Norge såsom halvesiden.

Band, andra slag än hel- och halvesidenband.

Högsta tullskilnaden å det utländska material, som användes för ofvannämnda slag af band, uppkommer för linneband, som äro väfda af enkelt blekt linnegarn, för hvilket tullen utgör i Sverige 40 öre och i Norge 3 öre pr kg., hvadan alltså högsta skilnadstullen för ifrågavarande artikel utgör 37 öre.

Den hufvudsakliga införseln från Norge består emellertid dels af ylleband och dels af bomullsband, som i allmänhet äro väfda af tvinnadt färgadt bomullsgarn. För ylleband kan tullskilnaden å materialet uppgå till resp. 7, 12, 15 och 20 öre allt efter det slag af ullgarn, hvaraf banden äro förfärdigade. För bomullsbanden uppgår tullskilnaden å garnet till 15 öre pr kg., då tullen för ett kg. tvinnadt färgadt bomullsgarn utgör 35 öre i Sverige och 20 öre i Norge. Med hänsyn härtill och då äfven, på sätt redan antydts, för vissa slag af ylleband 15 öre pr kg. synes vara lämplig skilnadstull, torde för hela rubriken band, andra slag än hel- och halvesidenband, skilnadstullen böra sättas till detta belopp.

Fernissa, andra slag än spritfernissa.

Då den fernissa, som från Norge införes till Sverige, till största delen utgöres af kokad linolja, hvilken i Sverige tullbehandlas såsom fernissa, är skilnaden mellan de båda ländernas tullsatser å linolja den enda skilnadstull, som för ofvannämnda slag af fernissa bör ifrågakomma. Tullen för ett kg. linolja är i Sverige 7 öre och i Norge 4 öre, hvadan alltså för ett kg. fernissa, som i Norge tillverkats af från utlandet införd olja, bör vid införsel till Sverige i skilnadstull erläggas 3 öre.

Häktor, Hakar och Hyskor.

Med hänsyn dertill att ifrågavarande artiklar äro tillverkade af endast ett ämne, nemligen antingen jern- eller messingstråd, synes skilnadstullen i hvarje särskildt fall lämpligen böra bestämmas efter det ämne, hvaraf den importerade varan består, hvadan någon för hela rubriken gemensam skilnadstull icke föreslagits.

Hängslen, andra slag än af hel- eller halvesiden.

De hängslen af hithörande slag, hvilka med hänsyn till införseln från Norge äro att företrädesvis taga i betraktande, bestå af band, metallarbeten och skinn. I genomsnitt ingå dessa beståndsdelar i den färdiga varan med resp. 46, 36 och 18 procent.

Äro samtliga ofvannämnda delar från utlandet införda, så att det inhemska arbetet egentligen endast består i sammansättning af de olika beståndsdelarne, böra hängslena enligt bestämmelserna i mellanrikslagen vid införsel från Norge till Sverige draga hela den tull, som i allmänna tulltaxan föreskrifves. Skilnadstull synes ej böra ifrågakomma, med mindre det arbete, som verkstälts inom något af de förenade rikena, omfattar förutom sjelfva sammansättningen jemväl åtminstone förfärdigande af någon utaf ofvannämnda beståndsdelar. Antages då, att den jemförelsevis minst betydande delen, eller stropparna, tillverkats i Norge, och att dervid användts utländskt skinn, samt att i öfrigt såväl band som metallarbeten äro af utländsk tillverkning, så torde denna fabrikation af hängslen föranleda den största skilnaden mellan de svenska och norska tullumgälderna för det använda utländska materialet.

Nyssnämnda umgälder uppgå enligt nedanstående beräkning för ett kg. hängslen till följande belopp:

	Vigt.	Sverige.		Norge.		Tullskilnad.
		Tullsats.	Belopp.	Tullsats.	Belopp.	
		kg.	öre.	öre.	öre.	
Band, andra slag.....	0,46	175	80,50	110	50,60	29,90
Spännen m. m. = ej specificerade metallarbeten, förnicklade etc.....	0,36	75	27,00	35	12,60	14,40
Skinn, ej pelsverk, beredda, andra slag.....	0,18	47	8,46	46	8,28	0,18
Tillsammans	1,00	—	115,96	—	71,48	44,48

Skilnaden i tull för användt utländskt material i ett kg. hängslen kan sålunda komma att uppgå till 44,48 öre. I öfverensstämmelse härmed har högsta skilnadstullen beräknats till 44 öre pr kg.

Nu torde det emellertid ganska ofta inträffa, att i de till Sverige från Norge införda hängslena banden äro väfda i Norge. Om dervid användts utländskt bomullsgarn (i allmänhet två- eller flertrådigt, färgadt m. m.: svensk tull 35 öre, norsk 20 öre pr kg.) kommer den å banden i ett kg. hängslen belöpande tullskilnaden att utgöra allenast 6,9 öre, hvadan med här förut antagna sammansättning af hängslena hela tullskilnaden å det utländska materialet i detta fall uppgår till 21,48 öre.

Vidare torde ej sällan spännen och beslag vara tillverkade af sådant material, att tullskilnaden för denna beståndsdel understiger ofvan angifna belopp af 14,4 öre pr kg. Om hängslena äro försedda med beslag etc. af förnickladt jern (svensk tull 50 öre, norsk 35 öre pr kg.), utgör tullskilnaden för ifrågavarande beståndsdel i ett kg. hängslen endast 5,4 öre.

Å andra sidan bör emellertid äfven tagas i betraktande, att, om banden äro af inhemsk tillverkning, kunna från utlandet införda färdiga skinnstroppar användas, utan att varan derigenom förlorar rätt att beläggas med skilnadstull. Sådana skinnvaror tullbehandlas i Sverige såsom sadelmakarearbeten med en tullsats af 1 kr. 20 öre pr kg., men draga i Norge en tull af endast 69 öre pr kg. För den quantitet, som ingår i ett kg. hängslen, måste alltså i Sverige erläggas i tull 9,18 öre mera än i Norge. Sammanlagda tullskilnaden för det utländska materialet i ett kg. hängslen af detta slag skulle följaktligen komma att uppgå till 30,48 öre.

Med hänsyn till hvad sålunda blifvit anfördt, har skilnadstullen för hängslen, andra slag än af hel- eller halfsiden, ansetts böra sättas till 30 öre pr kg.

Instrument, musikaliska: fortepianon: tafflar, pianinon och flyglar.

Då tullafgifterna för delar af musikaliska instrument i Sverige i regel beräknas efter varans värde (15 %), men i Norge efter dess vikt (15 öre pr kg.), låter sig skilnaden mellan de båda ländernas tullafgifter å beståndsdelarne i fortepianon ej med visshet beräkna. Af de piano-delar, som mera allmänt införas från utlandet, äro dock både klaviatur, mekanik och strängar i Sverige belagda med högre tullumgälder än i

Norge. Tullen för klaviatur, med ett värde af c:a 60 kr. och vägande i medeltal 8 kg., utgör i Sverige 9 kr. och i Norge 1 kr. 20 öre. Mekaniken, med ett värde af omkring 100 kr. och en vikt af c:a 20 kg., förtullas i Sverige med 15 kr. och i Norge med 3 kr. Strängarne, hvilka tullbehandlas såsom tråd af jern eller annan metall, beläggas i Sverige med olika tullsatser, men äro i Norge tullfria. Det synes sålunda ej böra vara tvifvel underkastadt, att i Sverige tullumgälderna för materialet i fortepianon äro högre än i Norge, och att sålunda Sverige är berättigadt att pålägga dessa varor skilnadstull vid införseln från Norge.

Någon efter tulldifferensen å det i varan ingående utländska materialet beräknad skilnadstull för dessa varor har emellertid, på grund af hvad ofvan anförts, icke kunnat föreslås; utan synes för i Norge tillverkade instrument af ifrågavarande slag, i hvilka ingå utländska delar, som ej äro att anse såsom i förhållande till de färdiga instrumenten alldeles obetydliga, böra vid införsel till Sverige erläggas hälften af den i allmänna tulltaxan föreskrifna tullsats. Instrument, helt och hållet eller nästan uteslutande sammansatta af från utlandet införda delar, böra enligt bestämmelserna i mellanrikslagen draga hela den i allmänhet gällande tull; likasom å andra sidan instrument, hvilka helt och hållet eller med undantag allenast af någon alldeles obetydlig del bestå af svenskt eller norskt material, böra tullfritt införas.

Kläder, ej specificerade.

Då kläder redan nu beläggas med skilnadstull, hafva de i gällande mellanrikslag förekommande bestämmelserna härom bibehållits oförändrade, i synnerhet som det torde vara omöjligt att för hela den mångfald af olika artiklar, hvilka hänföras under ifrågavarande rubrik, bestämma en gemensam skilnadstull.

Knappar, ej specificerade, af sammansatta ämnen, ej innehållande silke.

I fråga om tulldifferensen å användt material har man att ibland de oftast förekommande hithörande slagen af knappar skilja mellan å ena sidan sådana, som äro sammansatta af lackerad jernplåt och antingen zinkplåt eller messingsplåt, samt å andra sidan öfverklädda knappar.

Då både den lackerade jernplåt, som användes vid knappstillverk-

ning (svenska tulltaxans n:r 386), och plåt af zink äro tullfria i begge länderna, kan det förstnämnda slaget af sammansatta knappar här lemnas ur räkningen. I de af jern- och messingsplåt sammansatta knapparne ingår i allmänhet hvardera slaget af plåt med 50 %, och då messingsplåten är belagd med en tull af 5 öre pr kg. i Sverige (n:r 415), men i Norge är tullfri, uppkommer följaktligen å 1 kg. knappar af ifrågavarande slag en tullskilnad af 2,5 öre. För att utjemna en så obetydlig tuldifferens synes någon skilnadstull icke vara af nöden.

För materialet i ett kg. öfverklädda knappar uppgår skilnaden mellan tullumgälderna, enligt hvad af nedanstående sammanställning inhemtas, i medeltal till något öfver 15 öre pr kg., och har i enlighet härmed högsta skilnadstullen för dessa knappar upptagits till 15 öre pr kg.

Sammansatta knappar, öfverklädda.	Vigt.	Sverige.		Norge.		Tullskilnad.
		Tullsats.	Belopp.	Tullsats.	Belopp.	
Jernplåt, lackerad, af mindre tjocklek än $\frac{1}{4}$ mm.....	kg.	öre.	öre.	öre.	öre.	öre.
0,23	—	—	—	—	—	—
Papp, af inhemsk tillverkning	0,25	—	—	—	—	—
Jernplåt, utan ytbetäckning, af mindre tjocklek än 3 mm.....	0,30	4	1,20	—	—	1,20
Ylleväfnad, ej specif. slag	0,09	175	15,75	80	7,20	8,55
Linneväfnad = n:r 683 i svenska tulltaxan	0,06	25	1,50	7	0,42	1,08
Bomullsväfnad, ej specif. slag, blekta eller färgade	0,07	90	6,30	27	1,89	4,41
Tillsammans	1,00	—	24,75	—	9,51	15,24

I ofvanstående beräkning hafva de för knapparne använda väfnadsorter antagits vara af utländsk tillverkning. Men i synnerhet linne- och bomullsväfnaderna torde ganska ofta vara inhemska; och synes i betraktande häraf skilnadstullen för närvarande ej böra sättas högre än till 10 öre pr kg., hvilken tullsats, på grund af hvad ofvan anförts rörande öfriga slag af sammansatta knappar, bör gälla endast för öfverklädda knappar.

Lampor, Ljuskronor och Lyktor äfvensom delar deraf.

Då i ofvannämnda varor kunna ingå material med vidt skilda tullafgifter och dessutom i den allmänna tulltaxan icke upptages någon bestämd tullsats för dessa varor, har någon skilnadstull icke ansetts böra för ifrågavarande rubrik bestämmas. Den nedsättning i tullafgifter, som mellanrikslagen afser att bereda det inhemska arbetet, har följaktligen för denna rubrik, likasom redan egt rum i fråga om fortepianon, måst föreslås i form af s. k. halftull.

Den i förslaget förekommande anmärkning har intagits för att gifva ett belysande exempel på en sådan i förhållande till den färdiga varan alldeles obetydlig del, som å ena sidan, om den är utländsk och i öfrigt varan är inhemsk, ej bör medföra skilnadstull för vara, som eljest bort åtnjuta tullfrihet, och å andra sidan, om samma del är inhemsk, men varan för öfrigt är utländsk, icke bör åstadkomma att vara, som bort draga hel tull, varder införd mot erläggande af allenast skilnadstull.

Maskiner, Redskap och Verktyg eller delar deraf, ej specificerade.

Då det utländska material, som i allmänhet kommer till användning i varor af förenämnda slag, utgöres af jern och andra metaller äfvensom arbeten deraf och följaktligen, om det är tullpliktigt, i regel är i Sverige belagdt med högre tull än i Norge, så framgår häraf, att skilnadstull bör i det förra riket bestämmas för hithörande artiklar från det senare riket. Till följd af materialets vexlande beskaffenhet kan emellertid sådan skilnadstull för ifrågavarande rubrik icke beräknas efter uppkommande tuldifferens för materialet, utan måste skilnadstullen här bestämmas till hälften af den i allmänhet gällande tullsats.

Metaller och ej specificerade arbeten deraf:

I. *Jern och Stål:*

a) tråd samt linor och duk, plåtar, naglar, bultar, muttrar, skrufvar, spik, söm, kedjor och kettingar.

De flesta af förenämnda artiklar äro redan enligt gällande mellanrikslag underkastade skilnadstull vid införsel från Norge till Sverige. Med hänsyn härtill och då någon svårighet att med tillhjälp af åtföljande produktionsbevis tullbelägga de färdiga varorna efter det använda materialet icke torde vara för handen, hafva nu stadgade bestämmelser angående beräkningen af skilnadstull för hithörande artiklar ansetts böra bibehållas oförändrade.

b) i allmänna tulltaxan ej specificerade jern- och stålvaror.

För ofvannämnda jern- och stålvaror, hvilka äro att hänföra till allmänna tulltaxans rubriker n:ris 410—412, kan tullskilnaden å materialet, om detta till större eller mindre del utgöres af finare tråd, hvilken i Sverige drager en tull af 8 öre pr kg., men i Norge är tullfri, komma att uppgå till nämnda belopp. Detta har också uppstålts såsom högsta skilnadstull för alla dessa varor. Då emellertid bland den mångfald af jern- och stålarbeten, som inbegripas under ifrågavarande rubriker, hufvudsakliga införseln från Norge till Sverige utgöres af hinkar och andra arbeten af galvaniserad plåt, hvilken i Sverige är belagd med en tull af 6 öre pr kg., men i Norge är tullfri, synes skilnadstullen för alla dessa jernvaror lämpligen böra sättas till sistnämnda belopp.

II. *Koppar m. m.*: i allmänna tulltaxan ej specificerade arbeten.

Den största tullskilnad å materialet, som för dessa arbeten kan uppstå, förekommer i det fall, att materialet utgöres af från utlandet till Norge införda halffabrikat (t. ex. pressade skedämnen), hvilka i Norge förtullas med 35 öre, men om de i samma skick införts till Sverige, skolat enligt svenska tulltaxans rubrik n:r 427 draga en tull af 50 öre pr kg. Högsta skilnadstullen utgör således 15 öre pr kg.

Bland hithörande varor, som införas från Norge till Sverige, spela emellertid endast arbeten af vanlig plåt, hvilken i Norge är tullfri, men i Sverige har en tullsats af 5 öre pr kg., någon afsevärd roll; och synes på grund häraf skilnadstullen för ifrågavarande artiklar icke böra sättas högre än till sistnämnda belopp.

Nålar, af annat ämne än guld eller silfver etc.

För nålar gäller detsamma, som ofvan anförts i afseende å häktor, hakar och hyskor.

Nät, till fiske.

I betraktande deraf att ofvannämnda slag af nät enligt allmänna tulltaxan förtullas efter det garn, hvaraf de äro gjorda, synes någon bestämd skilnadstullsats för denna rubrik icke böra upptagas, utan bör skilnadstullen i hvarje särskildt fall för fiskenät beräknas efter skilnaden mellan de svenska och norska tullafgifterna för det utländska garn, som för nätens tillverkning blifvit användt.

Paraplyer och Parasoller, andra slag än af hel- eller halfsiden.

De paraplyer och parasoller, som under förevarande rubrik böra tagas i betraktande, äro försedda med öfvertyg af bomull eller ylle. Bomullsparaplyer väga i genomsnitt 7,17 kg. pr dussin eller 0,60 kg. pr stycke. Ylleparaplyer äro något tyngre, vägande i medeltal 7,37 kg. pr dussin eller 0,61 kg. pr stycke. Nedanstående sammanställning utvisar, hvilka beståndsdelarne äro i ett dussin af ifrågavarande slag af paraplyer, äfvensom de olika delarnes vikt och inbördes förhållande.

	Bomulls- paraplyer.		Ylle- paraplyer.	
	Vigt.	Procent.	Vigt.	Procent.
	kg.		kg.	
Spröt.....	2,80	39,0	2,80	38,0
Löpare, kronor, plåt, doppskor och klockor.....	0,52	7,3	0,52	7,1
Tofsar.....	0,05	0,7	0,05	0,7
Käppar.....	2,00	27,9	2,00	27,1
Väfnad.....	1,80	25,1	2,00	27,1
Tillsammans	7,17	100,0	7,37	100,0

Paraplyer, som i Norge tillverkats på det sätt, att å ställningar, hvilka i fullt färdigt skick införts från utlandet, anbringats öfvertyg, som äfvenledes äro af utländsk tillverkning, böra enligt bestämmelserna

i mellanrikslagen (§ 3 mom. 4) vid införsel till Sverige draga hela den tull, som i allmänhet gäller för paraplyer.

För att skilnadstull för paraplyer skall kunna ifrågakomma, bör det inhemska arbetet omfatta icke blott sjelfva öfverklädandet, utan äfven åtminstone sammansättningen af ställningarnas olika delar. Under denna förutsättning och med antagande, att samtliga beståndsdelar äro tillverkade i utlandet, är materialet till ett dussin bomullsparaplyer i Sverige och Norge underkastadt följande tullafgifter:

	Vigt.	Sverige.		Norge.		Tullskilnad.
		Tullsats.	Belopp.	Tullsats.	Belopp.	
	Kg.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
Spröt = ej specificerade jernvaror, lackerade	2,80	0,50	1,40	0,15	0,42	0,98
Löpare m. m. = ej specificerade metallvaror, lackerade m. m.	0,52	0,75	0,39	0,35	0,182	0,208
Tofsar = snörmakarearbeten, af hel- eller halvesiden	0,05	9,00	0,45	3,50	0,175	0,275
Käppar, afsedda till paraplyer	2,00	0,25	0,50	0,50	1,00	— 0,50
Bomullsväfnad, ej specificerade slag, färgad	1,80	0,90	1,62	0,27	0,486	1,134
Tillsammans	7,17	—	4,36	—	2,263	2,097

De svenska tullafgifterna för materialet i bomullsparaplyer af ofvan angifna sammansättning öfverstiga alltså de i Norge gällande med sammanlagdt 2 kr. 9,7 öre pr dussin eller 17,5 öre pr stycke.

Hvad derefter angår ylleparaplyer, hvilka, på sätt ofvan blifvit anfördt, endast i fråga om öfvertyget skilja sig från bomullsparaplyer, utgöra sammanlagda tullumgälderna för det använda materialet till ett dussin ylleparaplyer i Sverige 6 kr. 24 öre och i Norge 3 kr. 37,7 öre, såsom närmare framgår af följande sammanställning:

	Vigt.	Sverige.		Norge.		Tullskilnad.
		Tullsats.	Belopp.	Tullsats.	Belopp.	
	Kg.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
Ställningar	5,37	—	2,74	—	1,777	0,963
Ylleväfnad, andra slag	2,00	1,75	3,50	0,80	1,60	1,90
Tillsammans	7,37	—	6,24	—	3,377	2,863

Sammanlagda tullskilnaden för materialet i ylleparaplyer utgör alltså 2 kr. 86,3 öre pr dussin eller 23,9 öre pr stycke.

I öfverensstämmelse med ofvanstående beräkningar har högsta skilnadstullen för paraplyer och parasoller, af annat ämne än hel- eller halvesiden, upptagits till 24 öre pr stycke. Med hänsyn dertill att införseln från Norge till största delen utgöres af paraplyer och parasoller af bomull, har emellertid skilnadstullsatsen ansetts kunna sänkas till 20 öre pr stycke.

Remmar, maskin-, af bomull.

Maskinremmar af bomull äro antingen hopsyddas af bomullsväf eller ock väfda af bomullsgarn. De olika beståndsdelarne samt de för dem i Sverige och Norge gällande tullafgifter angifvas i följande sammanställning.

Maskinremmar af bomullsväf.	Vigt.	Sverige.		Norge.		Tullskilnad.
		Tullsats.	Belopp.	Tullsats.	Belopp.	
	kg.	öre.	öre.	öre.	öre.	öre.
Bomullsväfnad: segelduk	0,70	20	14,00	7	4,90	9,10
Linolja	0,23	7	1,61	4	0,92	0,69
Färg m. m.	0,07	—	—	—	—	—
Tillsammans	1,00	—	15,61	—	5,82	9,79

	Vigt.	Sverige.		Norge.		Tullskilnad.
		Tullsats.	Belopp.	Tullsats.	Belopp.	
Maskinremmar af bomullsgarn.	kg.	öre.	öre.	öre.	öre.	öre.
Bomullsgarn, tvinnadt, ofärgadt	0,80	20	16,00	7	5,60	10,40
Linolja	0,17	7	1,19	4	0,68	0,51
Färg m. m.	0,03	—	—	—	—	—
Tillsammans	1,00	—	17,19	—	6,28	10,91

Tullskilnaden å materialet uti ifrågavarande maskinremmar uppgår alltså högst till nära 11 öre pr kg., hvilket belopp följaktligen upptagits såsom högsta skilnadstull.

Då emellertid tulldifferensen för det ingående materialet ej alltid uppgår till detta belopp, synes skilnadstullen böra för närvarande sättas något lägre, eller till 9 öre pr kg.

Smör, konstgjordt.

Den sammansättning, som i allmänhet förefinnes hos från Norge införd margarin, äfvensom den å ingredienserna uppkommande tullskilnaden inhemtas af följande sammanställning:

	Vigt.	Sverige.		Norge.		Tullskilnad.
		Tullsats.	Belopp.	Tullsats.	Belopp.	
	kg.	öre.	öre.	öre.	öre.	öre.
Oleomargarin	0,40	20	8,0	4	1,6	6,4
Neutral lard	0,20	20	4,0	4	0,8	3,2
Oljor, feta, andra slag än lin m. m.	0,20	—	—	4	0,8	— 0,8
Öfriga delar	0,20	—	—	—	—	—
Tillsammans	1,00	—	12,0	—	3,2	8,8

Sammanlagda skilnaden mellan de svenska och norska tullafgifterna för materialet i 1 kg. margarin af ofvannämnda sammansättning be-

löper sig sålunda till 8,8 öre. I enlighet härmed är högsta skilnadstullen upptagen till 9 öre.

Den svenska margarinen har en något olika sammansättning, i det att i allmänhet oleomargarin deri ingår med 60 proc. och oljor med omkring 30 proc. De å dessa ingredienser belöpande tullumgålderna utgöra i Sverige 12 öre och i Norge 3,6 öre pr kg. margarin, hvadan sammanlagda tullskillnaden för ett kg. margarin af sistnämnda sammansättning uppgår till 8,4 öre.

Då äfven margarin af sistnämnda slag införes till Sverige från Norge samt dessutom oljor, för hvilka tullen i Norge är högre än i Sverige, kunna ingå i margarin med större kvantiteter än de häröfvan angifna, hvarigenom tullskillnaden också blir mindre, än som nu beräknats, synes skilnadstullen böra sänkas något under det ofvan angifna maximum, dock icke lägre än till 8 öre pr kg.

Snörmakarearbeten, ej specificerade, andra slag än af hel- eller halvesiden.

Det material, som i allmänhet användes för ofvannämnda arbeten, är dels ullgarn och dels färgad bomullstråd, detta senare material i synnerhet förekommande i skosnören. Då skillnaden mellan de svenska och norska tullafgifterna för det ullgarn, som hufvudsakligen användes i dessa arbeten, belöper sig till högst 20 öre pr kg. samt detta belopp äfven utgör skillnaden mellan tullsatserna å ofvannämnda bomullstråd, har högsta skilnadstullen upptagits till samma belopp. Emellertid kan äfven i snörmakeriarbeten, som för öfrigt bestå af ullgarn, användas bomullsgarn, för hvilket tullskillnaden uppgår till allenast mellan 8 och 15 öre. Med hänsyn härtill och då jemväl för ullgarn tullskillnaden kan blifva lägre än den ofvan uppgifna, samt då vidare tråkolor förekomma i snörmakarearbeten och derigenom tullskillnaden å den färdiga varan kan komma att minskas, har skilnadstullen för ifrågavarande artikel föreslagits till 15 öre pr kg.

Strumpor m. m., ej specificerade, andra slag än af hel- eller halvesiden.

Det garn, som hufvudsakligen användes i ofvannämnda varor, är i allmänhet tvinnadt ull- eller bomullsgarn. Högsta tullskillnaden å det

material, som sålunda användes, uppgår till 20 öre pr kg. och förekommer vid strumpstolsgods, som tillverkats af tvinnadt färgadt ullgarn. För tvinnadt ofärgadt och oblekt ullgarn uppgår tullskilnaden till 12 öre och för tvinnadt bomullsgarn till 13 à 15 öre pr kg. I betraktande häraf synes skilnadstullen lämpligen böra sättas till 15 öre pr kg.

Stärkelse, af hvete eller majs.

I medeltal lemna 100 kg. hvete eller majs vid stärksetillverkning i utbyte 60 kg. stärkelse. Tullen för nämnda qvantitet spanmål utgör i Sverige 3 kr. 70 öre och i Norge 22 öre; hvadan skilnaden mellan de båda ländernas tullumgälder för det material, som åtgår till framställande af 60 kg. stärkelse, uppgår till 3 kr. 48 öre, motsvarande för materialet till ett kg. stärkelse en tulldifferens af 5,8 öre. I öfverensstämmelse härmed har högsta skilnadstullen för stärkelse upptagits till ett belopp af 6 öre pr kg. Med hänsyn dertill att utbytet ej alltid är det ofvan angifna, har skilnadstullen för det närvarande ansetts lämpligen böra sättas till 5 öre pr kg.

Vagnar och Åkdon m. m.

Med afseende å förenämnda rubrik torde få åberopas hvad som under rubriken »Maskiner» o. s. v. här ofvan blifvit anfördt.

Väfnader.

Af nedanstående tabellariska sammanställning inhemtas de i Sverige och Norge för materialet till i det följande afhandlade väfnader gällande tullsatser äfvensom de belopp, hvartill skilnaden mellan berörda tullsatser kan uppgå.

Öfversigt

öfver de i Sverige och Norge gällande tullsatsen för olika slag af garn.

	Qvan- titet för tullbe- räknin- gen.	Svensk tullsats.		Norsk tullsats.		Tull- skilnad.	
		kr.	ö.	kr.	ö.	kr.	ö.
Ullgarn:							
enkelt: ofärgadt och oblekt	1 kg.	—	20	—	13	—	7
blekt	>	—	35	—	13	—	22
färgadt eller tryckt	>	—	35	—	20	—	15
två- eller flertrådigt: ofärgadt och oblekt	>	—	25	—	13	—	12
blekt	>	—	40	—	13	—	27
färgadt eller tryckt	>	—	40	—	20	—	20
Linne- och hampgarn:							
enkelt: ofärgadt och oblekt	1 kg.	—	20	—	3	—	17
blekt	>	—	40	—	3	—	37
färgadt	>	—	40	—	27	—	13
två- eller flertrådigt: oblekt	>	—	40	—	3	—	37
blekt	>	—	60	—	3	—	57
färgadt	>	—	60	—	53	—	7
Bomullsgarn:							
enkelt: ofärgadt	1 kg.	—	15	—	7	—	8
färgadt eller tryckt	>	—	30	—	20	—	10
två- eller flertrådigt: ofärgadt	>	—	20	—	7	—	13
färgadt eller tryckt	>	—	35	—	20	—	15
Jutegarn:							
enkelt: ofärgadt och oblekt	1 kg.	—	6	—	3	—	3
blekt	>	—	18	—	3	—	15
färgadt eller tryckt	>	—	18	—	27	—	¹⁾ 9
två- eller flertrådigt: ofärgadt och oblekt	>	—	20	—	3	—	17
blekt	>	—	40	—	3	—	37
färgadt eller tryckt	>	—	40	—	53	—	¹⁾ 13

¹⁾ = Det belopp, hvarmed den norska tullsatsen öfverstiger den svenska.

Väfnader af ylle.

Högsta tullskilnaden å det ullgarn, som i allmänhet förekommer i ylleväfnader, uppgår till 20 öre pr kg.; och har i öfverensstämmelse härmed högsta skilnadstullen för dessa väfnader upptagits till detta belopp.

De från Norge till Sverige införda ylleväfnader, i hvilka ingår utländskt garn, utgöras hufvudsakligen af varor, som äro förfärdigade af norskt ullgarn samt utländskt bomullsgarn. Det bomullsgarn, som härvid användes, är i allmänhet tvinnadt ofärgadt, dragande i Sverige en tull af 20 öre och i Norge 7 öre pr kg., och ingår i den färdiga varan med omkring 33 proc.; hvadan den faktiska tullskilnaden för dessa varor utgör något öfver 4 öre (4,29) pr kg. På grund häraf synes skilnadstullen för ylleveror kunna för det närvarande sänkas till ett belopp af 5 öre pr kg.

Väfnader af lin m. m.

Då skilnaden mellan de svenska och norska tullsatserna å det linne-garn, som i allmänhet användes till väfnader, kan uppgå till 37 öre pr kg., har högsta skilnadstullen beräknats till detta belopp för samtliga linneväfnader med undantag allenast af dem, som hänföras under tulltaxans rubrik n:r 683. Då den allmänna tullsatsen för dessa väfnader utgör endast 25 öre pr kg., har nemligen skilnadstullen för nyssnämnda rubrik på grund af de i mellanrikslagen härom meddelade bestämmelser icke kunnat sättas högre än till sistnämnda belopp, hvilket äfven på grund af den faktiska tullskilnaden föreslagits såsom gällande skilnadstull för detta slag af linneväfnader.

För öfriga linnevaror (tulltaxans n:r 684—689) synes, då införseln häraf från Norge till den vida öfvervägande delen utgöres af sådana linneväfnader, för hvilka redan nu på grund af § 3 mom. h) i mellanrikslagen tull erlägges med 37 öre pr kg., skilnadstullen böra bibehållas vid sistnämnda belopp.

Väfnader af bomull.

Det största belopp, hvartill skilnaden mellan de svenska och norska tullsatserna för bomullsgarn kan uppgå, är 15 öre, hvilket också upptagits såsom högsta skilnadstull.

Den vida öfvervägande delen af de bomullsväfnader, som införas till Sverige från Norge, utgöres emellertid af väfnader, som tillverkats

af tvinnadt ofärgadt och enkelt färgadt bomullsgarn, för hvilka garnsorter tullskilnaden uppgår till resp. 13 och 10 öre. Då derjemte äfven enkelt ofärgadt garn med en tullskilnad af allenast 8 öre, kommer till ganska stor användning, har man ansett sig böra sätta skilnadstullen för alla bomullsväfnader till 11 öre pr kg., hvilket ungefär motsvarar medeltalet mellan de olika belopp, hvartill skilnaden i tullsats, enligt hvad ofvan anförts, kan uppgå.

Väfnader af jute.

För oblekt och ofärgad säck- eller packväf, som i allmänhet tillverkas af enkelt jutegarn, är den å materialet belöpande tullskilnaden, 3 öre pr kg., det enda belopp, som för skilnadstull kan ifrågasättas.

Andra slag af juteväfnader pläga deremot äfven vara förfärdigade af tvinnadt garn. Är detta färgadt, har Norge högre tull (53 öre pr kg.) än Sverige (40 öre pr kg.). Men om det är blekt, utgör svenska tullen 40 öre och norska 3 öre pr kg., hvadan tullskilnaden å juteväfnader af detta material uppgår till 37 öre pr kg., till hvilket belopp maximitullen för denna rubrik således bör bestämmas. Då emellertid de af utländskt jutegarn tillverkade väfnader, som från Norge införas till Sverige, i allmänhet äro förfärdigade af material, för hvilket skilnaden i tullsats är mindre, och i all synnerhet af tvinnadt oblekt garn, för hvilket svenska tullsatsen är 20 öre och norska 3 öre pr kg., har skilnadstullen föreslagits till det belopp, hvartill tulldifferensen å materialet i sistnämnda slag af juteväfnader uppgår, eller 17 öre pr kg. Denna skilnadstull bör, på grund af hvad här ofvan anförts rörande tullsatserna å tvinnadt färgadt jutegarn, dock endast komma att gälla juteväfnader, för hvilka användts utländskt ofärgadt garn.

Vattentäta väfnader, med annan vattentät massa än kautschuk belagda etc.: andra slag än mattor.

Vid tillverkning af ofvannämnda slag af vattentäta väfnader användes hufvudsakligen antingen parkum, som i Sverige har en tull af 90 öre och i Norge 27 öre pr kg., eller oblekt bomullsväf med en svensk tullsats af 50 öre och en norsk af 13 öre. I den färdiga varan ingår i allmänhet väfnaden, för hvilken tullskilnaden, enligt hvad ofvan nämnts, utgör antingen 63 eller 37 öre pr kg., med 20 proc. och olja (linolja: svensk tull 7 öre, norsk 4 öre pr kg.) med 60

proc., hvaremot resten utgöres af färger, som i båda länderna äro tullfria. Sammanlagda tullskilnaden å materialet utgör följaktligen för ett kg. vaxduk af parkum något öfver 14 öre (14,4) och för ett kg. vaxad oblekt bomullsväf omkring 9 öre (9,2). Högsta skilnadstullen föreslås i öfverensstämmelse härmed till 14 öre pr kg., hvaremot, då införseln till stor del består af sistnämnda slag af vaxade väfnader, den faktiska skilnadstullen torde för närvarande kunna sänkas till 10 öre pr kg.

Ångmaskiner o. s. v.

Om förevarande rubrik gäller hufvudsakligen detsamma, som här ofvan anförts beträffande maskiner, redskap och verktyg.

Bil. B. (till prot. den 2 okt. 1896).

U t k a s t

till

Lag angående Norges och Sveriges ömsesidiga handels- och sjöfartsförhållanden.

§ 1.

Alla naturalster och tillverkningar, ehvad de äro inhemska eller utländska, skola, med de undantag, som här nedan i denna § bestämmas, kunna både ut- och införas från det ena af de förenade rikena till det andra, så vidt icke gällande karantänsbestämmelser deremot lägga hinder i vägen.

Är i det ena riket eller inom viss del deraf utförsel af vara i allmänhet förbjuden, må sådant förbud göras gällande jemväl beträffande utförsel till det andra riket, dock icke i fråga om jern och stål af alla slag och icke heller i fråga om skogsprodukter i annat fall, än då förbudet mot utförsel af sådana produkter har till ändamål skogarnes bevarande eller förkofran.

Från ena riket till det andra må icke införas någon vara, hvars frambringande eller tillverkning i det senare riket icke är medgifven, och icke heller utländsk^o vara, som i det senare riket i allmänhet är till införsel förbjuden. Förbud mot införsel af vara från ena riket till

det andra må ock kunna stadgas, om sådant i det senare riket anses erforderligt af sanitära grunder eller till förebyggande af sjukdomar på naturprodukter, som utgöra föremål för landets afvel; dock må sådant förbud icke upprätthållas i större utsträckning eller under längre tid, än som anses nödigt för det ändamål, som här ofvan angifvits, i öfverensstämmelse med de närmare regler, som kunna utfärdas särskildt för hvardera riket eller gemensamt för begge rikena.

Får i det ena riket vara frambringas eller tillverkas endast af viss beskaffenhet, eller är varas tillverkning derstädes underkastad särskild offentlig kontroll, må sådan vara införas från det andra riket, endast så vidt varan uppfyller de i införselslandet för densamma stadgade betingelser, och kan vid införseln underkastas sådan undersökning, som anses af nöden för att kontrollera, att så är förhållandet, med mindre från en på tillverkningsplatsen anordnad offentlig kontroll föreligger intyg om varans beskaffenhet.

§ 2.

Vara, hvars utförsel från ena riket till det andra enligt § 1 kan förbjudas, må ock kunna vid sådan utförsel beläggas med tullafgift till det belopp, densamma vid utförsel i allmänhet är underkastad. Deremot kan transitafgift icke påläggas varor, som föras från det ena riket till det andra.

För varor, som tillverkas i ett af rikena, må ingen exportpremie beviljas vid utförsel till det andra riket, äfvensom återbetalning af erlagd tillverkningsafgift för dessa varor eller af tull för de utländska råämnena, som vid deras tillverkning hafva blifvit använda, icke må ega rum vid utförsel till det andra riket, med mindre varorna vid införsel i det andra riket draga hela den tull, som i allmänhet är föreskrifven för dem, eller beläggas med sådan tull, som här nedan i § 5 omhandlas.

§ 3.

Norska och svenska naturalster och tillverkningar skola, när de från ena till andra riket införas landvägen eller sjövägen i ettdera rikets fartyg, vara tullfria med de här nedan i §§ 5 och 6 föreskrifna undantag och begränsningar.

§ 4.

Såsom norsk eller svensk tillverkning anses hvarje vara, som framställts genom en i vederbörande land företagen bearbetning, utan hänsyn till huruvida dervid helt eller delvis användts utländska materialier, och utan hänsyn till huruvida dessa förut undergått någon bearbetning utom landet. Om en utländsk tillverkning ingår såsom beståndsdel i en inhemsk tillverkning, kan den icke vid införseln till det andra riket krävas afskild för att beläggas med tull, äfven om den medföljer i särskildt emballage eller afskiljande i öfrigt kan försiggå, utan att varan skadas, då det är vanligt, att den färdiga produkten levereras med sådan beståndsdel.

§ 5.

Har i ettdera landet en utländsk, i det andra landet tullpliktig vara endast undergått en mindre väsentlig bearbetning, eller är varan frambragt endast genom sammansättning af delar, som helt och hållet eller nästan uteslutande äro utländska, i det andra riket tullpliktiga varor, skall varan vid införseln till det andra landet draga den tull, som derstädes i allmänhet gäller för den utländska varan eller de utländska delarne utan den mindre väsentliga bearbetningen.

Tullen beräknas efter den införda varans hela vikt; är varan frambragt genom sammansättning af delar, som i införselslandet draga olika

tull, beräknas tullen efter den del, som drager högsta tullen; dock må i intet fall beräknas högre tull än den för den färdiga varan i allmänhet gällande.

Till sådan mindre väsentlig bearbetning, som ofvan omförmäles, räknas:

- a) malning, krossning, sigtning, torkning, blandning;
- b) rening (rektificering) af lysoljor;
- c) fällning, kantning, pryddande medelst sömnad eller broderi;
- d) klippning, böjning, förseende med håll;
- e) målning, lackering, bronsering eller anbringande af annan ytbetäckning;
- f) blekning, färgning eller appretering;
- g) hopsyning, tvinning eller sammanslagning, limning, spikning, nitning, skrufning, lödning och dylikt;
- h) formning och pressning af hatt- och mössämnen, putsning, polering

eller andra i förhållande till den färdiga varan mindre väsentliga bearbetningar, hvilka begge rikenas tullmyndigheter finna böra med här förut uppräknade bearbetningar vara likställda.

Lika med de i denna § uppräknade bearbetningar behandlas följande bearbetningar af utländskt, i det andra riket tullpliktigt jern och stål: valsning och smidning af stänger och plåtar, tillverkning af spik, söm, kedjor och ketter. Jern- och stålskrot, fallet i ettdera riket efter derstädes förbrukadt utländskt fabrikat, anses vid tillämpningen af förevarande bestämmelser icke såsom utländskt.

Kläder, hvilkas öfvertyg är tillverkad i annat land än Norge och Sverige, äfvensom buntmakarearbeten, till hvilka användts i sådant land beredt skinn, behandlas efter reglerna i denna §, dock att tullen beräknas efter den för öfvertyget eller skinnets gällande tullsats.

§ 6.

För nedannämnda varor skall, såvida de i det land, dit de införas, i allmänhet äro tullpligtiga, hel tull erläggas utan hänsyn till hvarest de äro frambragta eller tillverkade:

- a) spanmål, malen eller omalen, samt bröd och bakverk, alla slag;
- b) lefvande nötkreatur och får samt kött af dessa djur, lefvande svin och fläsk samt korf och rullkorf;
- c) ägg, ost, gräsför;
- d) socker, sirup och choklad samt tillverkningar, som hufvudsakligen bestå af socker eller choklad;
- e) tobak och tobakstillverkningar;
- f) brännvin och sprit, alla slag, samt dermed beredda drycker och luktvatten;
- g) malt och tillverkningar deraf;
- h) brändt eller malet kaffe och kaffesurrogat;
- i) spelkort.

§ 7.

Vid resa landvägen öfver gränsen från ena till andra riket vare det, med undantag för spelkort, hvilka äro underkastade såväl stämpelavgift som tull, samt brännvin och sprit äfvensom dermed beredda drycker, hvilka äro tull underkastade, medgifvet att af till införsel tillåtna, tull underkastade naturalster eller tillverkningar tullfritt medföra följande mindre partier, nemligen:

- bröd 10 kg.,
- fläsk 5 kg.,
- garu, alla slag, tillsammans 5 kg.,
- kaffe och kaffesurrogat tillsammans 5 kg.,
- malt 10 kg.,
- risgryn 5 kg.,

socker 5 kg.,
spanmål, utom malt, omalen 25 kg.,
malen 25 kg.,

tobak 1 kg.,

väfnader, alla slag, tillsammans 15 m., dock icke utöfver ett sammanlagdt värde af 40 kr.,

vin 5 l.,

öl 5 l.,

andra varor till ett sammanräknadt värde af 30 kr.

För varor, som af resande medföras i större quantiteter än ofvan stadgadts, skall tull i enlighet med hvad i allmänhet gäller erläggas för hela den af varan införda quantitet.

Tullfrihet, hvarom i denna § sägs, gäller icke för varor, som i handelsafsigt införas vare sig för att i vanlig ordning försäljas eller för att utlemnas såsom betalning för verkstaldt arbete, ej heller för varor, som af handlande eller för handlandes räkning införas, såvidt de äro af de slag, med hvilka han idkar handel.

Resande vare, om vederbörande tullfunktionärer sådant fordra, skyldig att, jemte uppgift om yrke och hemvist, afgifva skriftlig försäkran, att de varor, han inför, icke införas i handelsafsigt, på sätt ofvan förmåles. Införas varorna icke för resandes egen räkning, skall försäkran afgifvas af den, för hvilkens räkning de införas. Underlåter någon aflemna dylik försäkran, skola varorna i vanlig ordning tullbehandlas.

När i gränsdistrikten samma person eger eller brukar egendomar på båda sidor af gränsen, eller qvarn eller liknande inrättning användes af personer, som bo på andra sidan gränsen, må det vara medgifvet att för sådan användning utan erläggande af tull föra eljest tullpligtiga föremål fram och tillbaka öfver gränsen under iakttagande af de föreskrifter till förekommande af missbruk, som kunna blifva meddelade af vederbörande tullmyndighet.

§ 8.

I fråga om införselstull för varor, som införas på annat sätt än i § 3 är bestämdt, eller i större partier eller på annat sätt än i § 7 sägs, gäller hvad angående dylika varors införsel i allmänhet är eller varder föreskrifvet.

§ 9.

Varor, som öfver Svinesund eller Idefjorden öster om Svinesund föras i färja, pråm eller båt under fyra tons drägtighet eller om vintern öfver isen från ena riket till det andra, skola, med hänsigt till tullväsendet, anses såsom vore de landvägen införda.

§ 10.

Varor, som införas från det ena riket till det andra i större partier eller på annat sätt än i § 7 sägs, skola för tillgodonjutande af de i §§ 3, 4 och 5 medgifna förmåner vara åtföljda af intyg derom, att de äro af norsk eller svensk afvel eller tillverkning.

Sådant intyg skall, då det afser naturalster, vara utfärdadt af varans afsändare och innehålla försäkran att varan är frambragt inom landet. Afser intyget andra varor, skall det vara utfärdadt af tillverkaren eller hans ombud eller någon, som med tillverkningen tagit befattning, eller, om hinder därför möter, af annan person, som inför nedannämnda myndighet å afsändningsorten styrker sig ega noggrann kännedom om varans tillverkning; intyget bör, jemte upplysning att varan blifvit å uppgifvet ställe inom riket tillverkad, innehålla uppgift, huruvida den är tillverkad af enbart norskt eller svenskt material, eller om äfven utländskt material deri ingår, och i sistnämnda fall tillika meddela så fullständig upplysning om detta utländska material och den bearbetning detsamma undergått, sedan det blifvit från utlandet infördt, att det kan

bestämmas, om och i så fall med hvilket belopp införelstull skall erläggas.

Intyget skall afgifvas under edlig förpligtelse och underskriften vara bekräftad af två vittnen. Det skall derjemte vara försedt med attest af tullkammarföreståndare på afsändningsorten eller annan offentlig tjänsteman, som af hvart lands högsta tullmyndighet har blifvit bemyndigad att meddela sådan attest, derom att den, som utfärdat beviset, är i enlighet med bestämmelserna i denna § berättigad att utfärda sådant intyg, samt att ingen som helst anledning förefinnes att betvifla riktigheten af de i intyget lemnade uppgifterna. Det åligger vederbörande myndighet att, om dertill finnes anledning, förvissa sig om riktigheten af hvad i intyget anföres, innan attesten meddelas.

Formulär för ofvan omförmälda intyg fastställas genom öfverenskommelse mellan de båda ländernas högsta tullmyndigheter, hvilka äfven hafva att ömsesidigt meddela hvarandra uppgift å de offentliga tjänstemän, som äro berättigade att afgifva ofvannämnda attester.

Intyg, hvarom i denna § sägs, må dock ej fordras för varor, som af gränsbefolkningen vid resa öfver gränsen medföras och hvilka vederbörande tullbetjent finner uppenbarligen vara alster af ortens skogs- och landthushållning eller hemslöjd, och icke heller för flyttsaker, gamla och brukade, när dessas sammanlagda värde icke öfverstiger 200 kronor.

§ 11.

När från det ena riket till det andra en vara införes åtföljd af det i § 10 omförmälda tillverkningsbevis, men varan vid undersökning på bestämmelseorten icke befinnes fullständigt öfverensstämmande med intyget i fråga om vikt eller innehåll eller med hänsyn till de märken, med hvilka den skulle vara försedd, skall intyget ändock godkännas såsom stöd för de i §§ 3, 4 och 5 omförmälda förmåner, derest ingen rimlig anledning finnes att draga varans identitet i tvifvelsmål. Om

vederbörande tullfunktionär å bestämmelseorten finner anledning att antaga, att intyget innehåller origtiga uppgifter eller upplysningar, som skulle kunna åstadkomma, att en vara, som eljest icke varit dertill berättigad, finge åtnjuta förenämnda förmåner, skall intyget sändas tillbaka till den tullkammare i afsändningslandet, som attesterat intyget, eller, om intyget attesterats af någon annan myndighet, till närmaste tullkammare. Denna låter derefter undersöka saken och underrättar mottagningsortens tullmyndighet om resultatet. Om efter en sådan undersökning intygets rättighet bekräftas och bevis härom meddelas af den undersökande myndigheten, skall intyget utan vidare godkännas på mottagningsplatsen. Visar det sig deremot att intyget innehåller origtiga uppgifter, anmäles saken för afsändningslandets högsta tullmyndighet, och denna vidtager derefter nödiga mått och steg för den skyldiges bestraffande.

§ 12.

Har den, som utfärdat intyg, hvarom i § 10 stadgas, i detta anfördt origtiga uppgifter eller upplysningar af den beskaffenhet, att de skulle kunna åstadkomma, att en vara, som eljest icke varit dertill berättigad, finge åtnjuta de i §§ 3, 4 och 5 omförmälda förmåner, straffes han med fängelse eller straffarbete i högst 3 år, så vida han med sin handling afsett att förskaffa sig eller andra en oberättigad vinst. Skedde det uppsåtligen, straffes han med böter från 5 till 50 kronor eller må efter omständigheterna alldeles fritagas från straff.

Dessa straffbestämmelser skola äfven tillämpas å den, som föranstaltat eller medverkat vid utfärdande af sådant intyg, som här är i fråga, eller begagnat sig deraf.

§§ 13 och 14.

Den gällande lagens §§ 12 och 13 oförändrade.

§ 15.

Tullstyrelserna i Norge och Sverige skola till närmare kontroll å sjöväga varuförsändelser från ena till andra riket hvar tredje månad tillstålla hvarandra förteckning öfver de fartyg och laddningar, som under de tre sistförflutna månaderna från ena till andra riket afgått eller ankommit.

Paragraferna 11, 14, 15 och 16 i nu gällande lag utgå. Paragraferna 7, 8 och 10 sammanföras med bestämmelserna i lagen af den 18 maj 1860 och senare tilläggsbestämmelser till en särskild afdelning af mellanrikslagen, i hvilken äfven intages en § af följande lydelse:

Mål, som angå förseelser mot bestämmelserna i denna lag, behandlas likasom de mål, hvilka röra förseelser mot bestämmelserna i den allmänna tullagstiftningen.

Slutparagraf.

Denna lag träder i kraft den _____, under förutsättning att motsvarande bestämmelser antagas i Sverige att gälla från samma tidpunkt. Lagen gäller i tio år efter dess trädande i kraft, så vida den icke förändras eller upphäfves genom öfverensstämmande beslut i båda rikena. Så framt den icke senast två år före utgången af nyssnämnda tio år uppsäges från någondera sidan, fortfar den att på samma sätt framdeles gälla under en liknande tidrymd.

Från den tid, då denna lag träder i kraft, upphäfvas lagen angående Norges och Sveriges ömsesidiga handel och sjöfart af den 30 maj 1890 samt lagen af den 18 maj 1860, innehållande ytterligare och förändrade bestämmelser angående varuförseln landvägen mellan de för-

enade rikena, kongl. kungörelsen angående tilläggsbestämmelser till § 12 i sistnämnda lag den 4 oktober 1862 och kongl. kungörelsen af den 22 december 1871, innehållande närmare bestämmelser angående tullbehandlingen af varor, som med jernväg försändas från det ena af de förenade rikena till det andra.

Protokoll, hållet vid de svenska och norska ombudens för utarbetande af förslag till öfverenskommelse angående hvad iakttagas bör till förekommande af smittosam husdjurs-sjukdoms införande från det ena af de förenade rikena till det andra sammanträden i Kongl. Landtbruksstyrelsens embetslokal i Stockholm den 16—24 november 1896.

Närvarande vid samtliga sammanträdena:

Herrar *Odelberg,*
Rygh,
Lindqvist,
Svensson,
Malm,
Wankel.

§ 1.

Beslöts, att ombudens förhandlingar skulle ledas hvarannan dag af svensk och hvarannan dag af norsk ordförande, och utsågos från svensk sida till ordförande undertecknad Odelberg och från norsk sida undertecknad Rygh.

§ 2.

Sedan ett af de svenska ombuden framlagdt utkast till öfverenskommelse diskuterats och de norska ombuden förklarar sig ej kunna godkänna detsamma, uppdrogs åt de sistnämnda ombuden att, på grund af den förda öfverläggningen, utarbета nytt förslag.

§ 3.

Efter det, på grund af i föregående § omförmäldt beslut, de norska ombuden framlagt nytt förslag till öfverenskommelse och detta på flere följande sammanträden varit föremål för öfverläggning och underkastats omarbetning, antogs slutligen ett förslag af innehåll, Bil. A till detta protokoll närmare utvisar. Mot förslaget §§ 1 och 11 anmäldes reservation af undertecknad Odelberg.

§ 4.

Åt de båda ordförandena uppdrogs att justera protokollet samt att till vederbörande statsråd inlemna det uppgjorda förslaget.

Justeradt den 26 november 1896.

THEODOR ODELBERG.

EVALD RYGH.

Bil. A (till prot. den 16—24 nov. 1896).

U t k a s t

till

öfverenskommelse angående hvad iakttagas bör till förekommande af smittosam husdjurssjukdoms införande från det ena af de förenade rikena till det andra.

§ 1.

Hafva i något af de förenade rikena bestämmelser om besigtning af till införsel afsedda husdjur utfärdats, skall införsel från det andra riket af husdjur kunna, efter bestämmande af det lands myndigheter, till hvilket införseln är afsedd att ega rum, inskränkas till sådana orter och vägar, hvarest en liffigare samfärdsel de båda länderna emellan eger rum.

På införsels- eller ankomstorten skola djuren kunna underkastas besigtning af legitimerad veterinär i för ändamålet bestämda lokaler, dock får tiden för dylik undersökning ej utsträckas längre än som oundgängligen dertill kräves.

Befinnes vid dylik undersökning något djur behäftadt med smittosam sjukdom eller förefinnes grundad misstanke dertill, skall förfaras i öfverensstämmelse med de föreskrifter, som gälla i det land, dit införseln sker.

§ 2.

Är sådan undersökning, som i § 1 omförmäles, påbjuden, skall till införsel afsedt djur åtföljas af ett skriftligt intyg, underskrifvet af djurets egare och bevittnadt af två trovärdige män, innehållande uppgift från hvilken landsdel (län i Sverige och amt i Norge) djuret ankommit samt försäkran att det icke under loppet af de senaste sex månaderna blifvit från annat land infördt.

Sådant intyg skall hvad beträffar hästar, nötkreatur och hundar vara utfärdadt för hvarje särskildt djur, hvilket bör vara så märkt eller beskrifvet, att något misstag rörande djurets identitet ej kan ega rum. För flockar af får, getter eller svin kan ett för hela flocken gemensamt intyg utfärdas.

§ 3.

Sker införsel af djur sjöledes, skall fartygets befälhafvare afgifva skriftlig försäkran derom, att fartyget ej under de nästföregående trettio dagarna varit användt till transport af husdjur eller smittoförande varor från andra länder samt att fartyget, derest det före nämnda tid varit användt för dylik transport, derefter rengjorts och desinfekterats, hvilket skall styrkas genom af offentlig myndighet attesteradt, af veterinär utfärdadt intyg.

§ 4.

Uppträder i något af de förenade rikena fall af
boskapspest,
elakartad lungsjuka hos nötkreatur,
smittosam mul- och klöfsjuka,
svinpest,
skabb hos får,
koppor hos får,

rots eller springorm, eller
rabies,

kunna karantänsåtgärder eller införselsförbud för husdjur påbjudas i det andra riket.

Är sjukdomen begränsad till den eller de först angripna kreatursbesättningarna eller har den icke spridit sig utanför det distrikt eller gränsdistrikt (socken eller stad i Sverige, herred eller by i Norge), inom hvilket det eller de första sjukdomsfallen förekommit, skola karantänsföreskrifter eller införselsförbud blott afse djur från den landsdel (smittadt län och angränsande län i Sverige, smittadt amt och angränsande amt i Norge), inom hvilket sjukdomsfallet inträffat.

Skulle sjukdomen taga sådan utbredning, att den uppträder i en större del af riket eller i flera län eller amt, som ej gränsa intill hvarandra, kan införsel af husdjur till hela det andra riket förbjudas.

Karantänsåtgärder eller införselsförbud skola dock blott gälla sådana slag af husdjur, hos hvilka sjukdomen i allmänhet plägar uppträda.

§ 5.

Skulle någon annan smittosam husdjursjukdom än de i § 4 uppräknade uppträda så elakartad eller vinna en sådan utbredning, att för densammas bekämpande i något af rikena utfärdas samma föreskrifter, som äro eller varda utfärdade för i ofvannämnda § omnämnda sjukdomar, skall detta rike kunna med anledning af sådan sjukdoms uppträdande påbjuda karantänsföreskrifter och införselsförbud.

§ 6.

Skulle någon smittosam husdjursjukdom i något af de förenade rikena bekämpas medelst vaccination eller annan dylik behandling, må föreskrift kunna meddelas, att de från det andra riket införda djuren skola, såvida sådant icke inom viss tid förut skett, underkastas samma behandling i det rike, till hvilket införseln eger rum.

§ 7.

Husdjur, som är afsedt att införas från det ena riket till det andra och i allmänhet kan angripas af någon af de i § 4 uppräknade kreaturssjukdomar, som utbrutit inom landsdel af det förra riket, må icke föras genom samma landsdel, med mindre det sker i plomberade jernvägsvagnar. Är någon landsdel förklarad smittad på grund af fall utaf boskapspest eller smittosam mul- och klöfsjuka, må dock transport af husdjur, afsedda till införsel i det andra riket, ej ega rum genom sådan landsdel.

§ 8.

Är det ena riket eller del deraf förklaradt smittadt af boskapspest, smittosam mul- och klöfsjuka eller koppor hos får, skall införseln derifrån till det andra riket af hö och halm samt råa delar af husdjur, som kunna angripas af nämnda sjukdomar, förbjudas; till sådana delar räknas rå ull samt oberedt hår och borst, hvaremot torra och saltade hudar och skinn äro från berörda stadgande undantagna.

Varor och redskap, som antagas kunna öfverföra smitta af de i §§ 4 och 5 nämnda sjukdomar, kunna underkastas desinfektion å ankomststället eller införselsorten.

§ 9.

Har fall af någon af de i § 4 uppräknade smittosamma sjukdomar förekommit eller har någon annan dylik sjukdom uppträdt under sådan form eller erhållit sådan utbredning, som i § 5 säges, skall under rättelse derom oförtöfvadt från Sveriges sida af Kongl. medicinalstyrelsen meddelas Norska veterinärstyrelsen och från Norges sida af sistnämnda myndighet tillställas Kongl. Maj:ts och Rikets kommerskollegium; börande underrättelse på enahanda sätt meddelas hvarje gång sjukdom uppträdt inom ny kreatursbesättning.

Det åligger dessutom ofvannämnda myndigheter att tillstålla hvarandra de lagar, förordningar, reglementen och andra af offentliga myndigheter utfärdade kungörelser eller påbud rörande veterinärförvaltningen och till förekommande eller hämmande af smittosamma husdjursjukdomar, som varda utfärdade.

§ 10.

När i §§ 4 och 5 omförmäld smittosam husdjursjukdom, som i någotdera riket förekommit, åter upphört och vederbörlig desinfektion af de smittade platserna egt rum, så att fara för nytt sjukdomsfall kan antagas ej vidare förefinnas, skall underrättelse derom, på sätt i § 9 sägs, meddelas vederbörande myndighet inom det andra riket, hvarefter de i sistberörda rike utfärdade karantänsföreskrifter eller införselsförbud skola upphävas i fråga om boskapspest senast inom ett år och i fråga om öfriga i §§ 4 och 5 nämnda sjukdomar senast inom 6 månader, efter det underrättelse om sjukdomens upphörande och den företagna desinfektionen mottagits.

§ 11.

Denna öfverenskommelse skall gälla, intill dess ny sådan kunnat träffas eller ock till dess 3 månader förflutit efter det vederbörlig uppsägning från någotdera rikets sida egt rum.

Reservation.

Ehuruväl jag anser, att en öfverenskommelse angående hvad iakttagas bör till förekommande af smittosam husdjursjukdoms införande från det ena af de förenade rikena till det andra mer, än hvad förhållandet är med det föreliggande förslaget dertill, borde grundas på

ömsesidigt förtroende och tillit dertill, att hvart och ett af de förenade rikena i eget intresse vidtager fullt betryggande åtgärder till förekommande af smittosam husdjurssjukdoms spridning, och jag således helst sett, att en öfverenskommelse i förberörda syfte kunnat träffas i hufvudsaklig öfverensstämmelse med ett af mellanrikslagskommitténs svenska ledamöter utarbetadt, till chefen för Kongl. finansdepartementet öfverlemnadt, förslag, har jag likväl ej velat i hufvudsak motsätta mig det af ombudens flertal godkända utkastet, utan endast i ett par afseenden uttala en derifrån afvikande mening.

I § 1 af ombudens utkast föreskrifves nemligen att, om i ett af de förenade rikena besigtning af till införsel afsedda husdjur påbjudes — såsom är händelsen i Norge, dit för närvarande boskap från Sverige icke får utan besigtning införas — kan denna införsel inskränkas till sådana platser, der en lifligare trafik eger rum enligt bestämmande af myndigheterna i det land, till hvilket införseln är afsedd att ske. Mig synes emellertid att, om något af de förenade rikena vill förordna om besigtning af husdjur, ankomna från det andra riket, hvilket med de åtgärder, som för närvarande i de båda rikena vidtagas till hämmande af smittosamma sjukdomars utbredning bland husdjuren, ej torde, åtminstone af sanitära grunder — de enda som härvidlag böra gälla — för någotdera af de förenade rikena vara af behofvet påkalladt, borde gifvetvis det rike, som pålägger det andra sådant tvång, träffa föranstaltningar derom, att de till införsel afsedda kreaturen kunna mottagas och besigtigas äfven på andra platser, än der enligt mottagningslandets myndigheters åsigt en liflig trafik eger rum, ty i annat fall kan med skäl befaras, att handeln med lefvande kreatur de båda förenade rikena emellan kommer att betydligt hämmas, hvartill jag med kännedom om den vikt, denna handel eger för vårt lands jordbruk, ej vill medverka. Troligt är att med den föreslagna bestämmelsen denna handel med lefvande kreatur från vårt land fortfarande som hittills blir i Norge inskränkt till Kristiania och Fredrikshall, hvarigenom de utesluta hela den långa landgränsen boende mindre jordbrukarne, hvilka i brist på kommunikationer ej utan stora svårigheter kunna afsätta sina kreatur annorstädes än i Norge, komma fortfarande liksom under de senaste åren att förorsakas kännbara förluster. Om man likväl, med utsigt till framgång, ej kan fordra, att besigtningsslokaler på alla de platser, der kreaturstransporter mellan de förenade rikena med fördel kunna ega rum, anordnas, borde från norsk sida, hvarifrån ifrågavarande besigtningssåtgärd påyrkats, åtminstone några garantier lemnas, att flere än de nu befintliga marknadsplatser för svensk boskap, nemligen Kristiania

och Fredrikshall, med det snaraste öppnas, exempelvis i Rörås och Trondhjem.

I § 11 har föreskrifvits, att den föreslagna öfverenskommelsen skall gälla, intill dess ny sådan kunnat träffas eller ock till dess tre månader förflutit efter det vederbörlig uppsägning från någotdera rikets sida egt rum. Då jag, såsom ledamot af mellanrikslagskommittén, i likhet med öfriga svenska ledamöter påyrkat, att i en blifvande mellanrikslag en bestämmelse af följande lydelse skulle intagas: »I fråga om införselsförbud och andra åtgärder till förekommande af smittosam husdjurssjukdoms införande från det ena riket till det andra gälla de särskilda bestämmelser, som genom öfverenskommelse mellan de båda ländernas regeringar fastställas», och denna bestämmelse äfven influtit i det förslag till mellanrikslag, som till chefen för finansdepartementet ingifvits, måste jag, som under de senast förda öfverläggningarna ej blifvit öfvertygad om origtigheten af min förut uttalade åsigt, yrka, att någon särskild uppsägningstid för ifrågavarande öfverenskommelse ej bestämmes, utan i densamma införes stadgande derom, att öfverenskommelsen fortfar att gälla, intill dess ny sådan träffats eller mellanrikslagen upphör att gälla.

Stockholm den 24 november 1896.

Theodor Odelberg.